

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

6 juillet 2012

PROJET DE LOI

**modifiant la loi du 21 mars 2007
réglant l'installation
et l'utilisation de caméras de surveillance
en vue de renforcer la sécurité
dans les transports en commun
et les sites nucléaires**

Page

SOMMAIRE

1. Résumé	3
2. Exposé des motifs	4
3. Avant-projet	6
4. Avis du Conseil d'État.....	7
5. Projet de loi.....	15
6. Annexe.....	17

**LE GOUVERNEMENT DEMANDE L'URGENCE CONFORMÉMENT À
L'ARTICLE 80 DE LA CONSTITUTION.**

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

6 juli 2012

WETSONTWERP

**tot wijziging van de wet van 21 maart 2007
tot regeling van de plaatsing
en het gebruik van bewakingscamera's
met het oog op het versterken
van de veiligheid in het openbaar vervoer
en de nucleaire sites**

Blz.

INHOUD

1. Samenvatting.....	3
2. Memorie van toelichting	4
3. Voorontwerp	6
4. Advies van de Raad van State	7
5. Wetsontwerp.....	15
6. Bijlage.....	17

**DE SPOEDBEHANDELING WORDT DOOR DE REGERING GEVRAAGD
OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 80 VAN DE GRONDWET.**

4513

Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 6 juillet 2012.

Le “bon à tirer” a été reçu à la Chambre le 9 juillet 2012.

De regering heeft dit wetsontwerp op 6 juli 2012 ingediend.

De “goedkeuring tot drukken” werd op 9 juli 2012 door de Kamer ontvangen.

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
VB	:	Vlaams Belang
cdH	:	centre démocrate Humaniste
FDF	:	Fédéralistes Démocrates Francophones
LDD	:	Lijst Dedecker
MLD	:	Mouvement pour la Liberté et la Démocratie

Abréviations dans la numérotation des publications:

DOC 53 0000/000:	Document parlementaire de la 53 ^e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
QRVA:	Questions et Réponses écrites
CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)
CRABV:	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)
CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)
PLEN:	Séance plénière
COM:	Réunion de commission
MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

DOC 53 0000/000:	Parlementair document van de 53 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)
CRABV:	Beknopt Verslag (blauwe kaft)
CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)
PLEN:	Plenum
COM:	Commissievergadering
MOT:	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes:
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.lachambre.be
e-mail : publications@lachambre.be

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen:
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.dekamer.be
e-mail : publicaties@dekamer.be

RÉSUMÉ

Ce projet de loi modifie l'article 9 de la loi du 21 mars 2007 réglant l'installation et l'utilisation de caméras de surveillance, en introduisant un 4e alinéa. Il introduit le principe d'un accès, en temps réel, libre et gratuit des services de la police fédérale et locale aux images des caméras installées sur le réseau des sociétés publiques de transport en commun, et ce tant dans le cadre de la police administrative que judiciaire.

Une même disposition est prévue pour les sites nucléaires en vue de renforcer leur sécurisation.

SAMENVATTING

Dit wetsontwerp wijzigt het artikel 9 van de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's, door een vierde lid in te voegen. Hij introduceert het principe van een vrije, kosteloze toegang in real time voor de federale en lokale politiediensten tot de beelden van de camera's die geïnstalleerd zijn op het net van de openbare vervoersmaatschappijen, in het kader van zowel de bestuurlijke als de gerechtelijke politie.

Eenzelfde bepaling wordt voorzien voor de nucleaire sites met het oog op de versterking van hun beveiliging.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Depuis longtemps, les services de police demandent d'avoir un accès libre et direct aux images des caméras de surveillance des sociétés de transports en commun en vue de renforcer l'efficacité de leurs missions et d'augmenter ainsi la sécurité dans les transports d'un côté et la résolution des enquêtes judiciaires de l'autre.

Le projet de loi a pour but de modifier l'article 9 de la loi du 21 mars 2007 réglant l'installation et l'utilisation de caméras de surveillance, en introduisant un 4ème alinéa.

Le texte en projet introduit le principe d'un accès, en temps réel, libre et gratuit des services de la police fédérale et locale aux images des caméras installées sur le réseau des sociétés publiques de transport en commun, et ce tant dans le cadre de la police administrative que judiciaire. En ce qui concerne les images enregistrées, le principe étant déjà inscrit dans la loi, il est ajouté, pour éviter toute question d'interprétation, que la transmission des images est gratuite.

S'agissant du caractère gratuit de cet accès, il est clair que l'intention du gouvernement n'est pas de mettre à charge des sociétés de transport en commun ou des exploitants des sites nucléaires, le coût réel d'un tel accès. L'on vise ici les redevances que de telles entreprises pourraient exiger des services de police. Le partage des coûts réels sera donc négocié entre les parties concernées.

Quant au libre accès des services de police prévu dans le texte en projet, il porte sur le principe même et pas sur les modalités et conditions d'accès qui seront par ailleurs déterminées dans l'arrêté royal mentionné ci-après.

Cette nouvelle disposition ne peut toutefois porter préjudice à l'application des articles 47*sexies* et 47*septies* du Code d'instruction criminelle. En effet, le but du présent texte n'est pas de déroger aux diverses limites établies dans ledit Code.

Une même disposition est prévue pour les sites nucléaires en vue de renforcer leur sécurisation. Il s'agit en effet de lieux pour lesquels un accès en temps réel aux images des caméras de surveillance pourrait apporter

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Sedert lange tijd vragen de politiediensten om vrije en rechtstreekse toegang tot de beelden van de bewakingscamera's van de openbare vervoersmaatschappijen met het oog op het verhogen van de doeltreffendheid van hun opdrachten en de veiligheid van het openbare vervoer enerzijds en het ophelderen van de gerechtelijke onderzoeken anderzijds.

Het wetsontwerp heeft tot doel om artikel 9 van de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's, te wijzigen door een vierde lid in te voegen.

De ontwerptekst introduceert het principe van een vrije, kosteloze toegang in real time voor de federale en lokale politiediensten tot de beelden van de camera's die geïnstalleerd zijn op het net van de openbare vervoersmaatschappijen, in het kader van zowel de bestuurlijke als de gerechtelijke politie. Wat de opnamebeelden betreft, waarvan het principe reeds ingeschreven is in de wet, wordt eraan toegevoegd dat de overdracht van de beelden kosteloos is, om interpretatieproblemen te voorkomen.

Aangezien het gaat om het kosteloos karakter van deze toegang, is het duidelijk dat de bedoeling van de regering niet is de werkelijke kostprijs van een dergelijke toegang ten laste te leggen van de openbare vervoersmaatschappijen of uitbaters van nucleaire sites. Men bedoelt hier de retributies die dergelijke ondernemingen zouden kunnen eisen van de politiediensten. De verdeling van de werkelijke kosten zal dus tussen de betrokken partijen worden onderhandeld.

Met betrekking tot de vrije toegang van de politiediensten voorzien in de ontwerptekst, betreft dit het beginsel zelf en niet de modaliteiten of voorwaarden van de toegang die overigens in het hierna vermelde besluit zullen worden bepaald.

Deze nieuwe bepaling mag evenwel geen afbreuk doen aan de toepassing van de artikelen 47*sexies* en 47*septies* van het Wetboek van Strafvordering. Het doel van onderhavige tekst is inderdaad niet om af te wijken van de verscheidene beperkingen die in voornoemd Wetboek zijn opgesteld.

Eenzelfde bepaling wordt voorzien voor de nucleaire sites met het oog op de versterking van hun beveiliging. Het betreft immers plaatsen waarvoor een toegang in real time tot de beelden van de bewakingscamera's een

une plus-value aux services de police dans le cadre de leurs missions. Les sites nucléaires concernés devront toutefois être déterminés par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres.

Il est également prévu que les modalités et les conditions de ce libre accès aux images par les services de police seront déterminées dans un arrêté royal. Il s'agira d'y prévoir, notamment, la durée maximale autorisée du visionnage, dont la prolongation sera permise moyennant l'accord de l'autorité hiérarchiquement responsable en vertu de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police, et l'étendue de la responsabilité de cette autorité.

La ministre de l'Intérieur,

Joëlle MILQUET

La ministre de la Justice,

Annemie TURTELBOOM

meerwaarde zou kunnen bieden voor de politiediensten in het kader van hun opdrachten. De desbetreffende nucleaire sites zullen evenwel bij een in de Ministerraad beraadslaagd koninklijk besluit moeten worden bepaald.

Er wordt ook voorzien dat de modaliteiten en de voorwaarden voor deze vrije toegang tot de beelden voor de politiediensten vastgelegd worden in een koninklijk besluit. Daarin zal met name de maximaal toegelaten duurtijd van het bekijken dienen te worden voorzien, waarvan de verlenging zal worden toegelaten mits akkoord van de hiërarchisch verantwoordelijke overheid krachtens de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt en de omvang van de verantwoordelijkheid van deze overheid.

De minister van Binnenlandse Zaken,

Joëlle MILQUET

De minister van Justitie,

Annemie TURTELBOOM

AVANT-PROJET DE LOI

soumis à l'avis du Conseil d'État

Avant-projet de loi modifiant la loi du 21 mars 2007 réglant l'installation et l'utilisation de caméras de surveillance en vue de renforcer la sécurité dans les transports en commun et les sites nucléaires

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

Dans la loi du 21 mars 2007 réglant l'installation et l'utilisation de caméras de surveillance, il est inséré un article 9/1 rédigé comme suit:

“§ 1er Dans le cadre strict soit de leur mission de police administrative en vue de prévenir tout trouble de l'ordre public ou d'optimiser leur intervention soit de leur mission de police judiciaire, les services de la police fédérale et locale ont un accès libre et gratuit aux images en direct ou enregistrées des caméras installées sur le réseau des sociétés publiques des transports en commun ou installées sur les sites nucléaires.

§ 2. Le Roi détermine par arrêté délibéré en Conseil des ministres les conditions et modalités du libre accès aux images par les services de police.”

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's met het oog op het versterken van de veiligheid in het openbaar vervoer en de nucleaire sites

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 9 van de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's, wordt na het vierde lid, het volgende lid ingevoegd:

“§ 1. Binnen het strikte kader van hun opdrachten van bestuurlijke politie met het oog op het voorkomen van elke verstoring van de openbare orde of hun interventie te optimaliseren ofwel van hun opdrachten van gerechtelijke politie, hebben de diensten van de federale en lokale politie een vrije en gratis toegang tot de rechtstreekse of opgenomen beelden van de camera's die geïnstalleerd zijn op het netwerk van de openbare vervoersmaatschappijen of geïnstalleerd zijn op de nucleaire sites.

§ 2. De Koning bepaalt bij een in de Ministerraad beraadslaagd besluit de voorwaarden en modaliteiten betreffende de vrije toegang tot de beelden voor de politiediensten.”

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 51.309/2 DU 4 JUIN 2012

Le Conseil d'État, section de législation, deuxième chambre, saisi par la vice-première ministre et ministre de l'Intérieur, le 27 avril 2012, d'une demande d'avis, dans un délai de trente jours, sur un avant-projet de loi "modifiant la loi du 21 mars 2007 réglant l'installation et l'utilisation de caméras de surveillance en vue de renforcer la sécurité dans les transports en commun et les sites nucléaires", a donné l'avis suivant:

Comme la demande d'avis est introduite sur la base de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1°, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, tel qu'il est remplacé par la loi du 2 avril 2003, la section de législation limite son examen au fondement juridique de l'avant-projet, à la compétence de l'auteur de l'acte ainsi qu'à l'accomplissement des formalités préalables, conformément à l'article 84, § 3, des lois coordonnées précitées.

Sur ces trois points, l'avant-projet appelle les observations suivantes:

Formalité préalable

Il ne ressort pas du dossier que l'avant-projet de loi à l'examen aurait fait l'objet d'un examen préalable de la nécessité de réaliser une étude d'incidence, tel que prescrit par l'article 19/1, § 1er, de la loi du 5 mai 1997 "relative à la coordination de la politique fédérale de développement durable".

Il conviendra de veiller au bon accomplissement de cette formalité préalable.

Observations générales

1. L'avant-projet de loi à l'examen a pour objet d'insérer un article 9/1¹ dans la loi du 21 mars 2007 'régulant l'installation et l'utilisation de caméras de surveillance' (ciaprès: la loi du 21 mars 2007), rédigé comme suit:

"§ 1er. Dans le cadre strict soit de leur mission de police administrative en vue de prévenir tout trouble de l'ordre public ou d'optimiser leur intervention soit de leur mission de police judiciaire, les services de la police fédérale et locale ont un accès libre et gratuit aux images en direct ou enregistrées des caméras installées sur le réseau des sociétés publiques des transports en commun ou installées sur les sites nucléaires.

¹ Il existe une discordance entre la version néerlandaise, qui insère un nouvel alinéa à l'article 9 de la loi, et la version française, qui insère un article 9/1 dans la loi. Il conviendrait d'harmoniser les deux versions.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
N°. 51.309/2 VAN 4 JUNI 2012

De Raad van State, afdeling Wetgeving, tweede kamer, op 27 april 2012 door de vice-eersteminister en minister van Binnenlandse Zaken verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van wet "tot wijziging van de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's met het oog op het versterken van de veiligheid in het openbaar vervoer en de nucleaire sites", heeft het volgende advies gegeven:

Aangezien de adviesaanvraag ingediend is op basis van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals het is vervangen bij de wet van 2 april 2003, beperkt de afdeling Wetgeving overeenkomstig artikel 84, § 3, van de voornoemde gecoördineerde wetten haar onderzoek tot de rechtsgrond van het ontwerp, de bevoegdheid van de steller van de handeling en de te vervullen voorafgaande vormvereisten.

Wat deze drie punten betreft, geeft het ontwerp aanleiding tot de volgende opmerkingen:

Voorafgaand vormvereiste

Uit het dossier blijkt niet dat het voorliggende voorontwerp van wet aanleiding heeft gegeven tot een voorafgaand onderzoek met betrekking tot de noodzaak om een effectbeoordeling uit te voeren zoals wordt voorgeschreven door artikel 19/1, § 1, van de wet van 5 mei 1997 "betreffende de coördinatie van het federale beleid inzake duurzame ontwikkeling".

Dit voorafgaande vormvereiste dient naar behoren te worden vervuld.

Algemene opmerkingen

1. Het voorontwerp van wet strekt ertoe een nieuw lid in te voegen in artikel 9¹ van de wet van 21 maart 2007 'tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's' (hierna: de wet van 21 maart 2007 genoemd), dat luidt als volgt:

"§ 1. Binnen het strikte kader van hun opdrachten van bestuurlijke politie met het oog op het voorkomen van elke verstoring van de openbare orde of hun interventie te optimaliseren ofwel van hun opdrachten van gerechtelijke politie, hebben de diensten van de federale en lokale politie een vrije en gratis toegang tot de rechtstreekse of opgenomen beelden van de camera's die geïnstalleerd zijn op het netwerk van de openbare vervoersmaatschappijen of geïnstalleerd zijn op de nucleaire sites.

¹ Er is een gebrek aan overeenstemming tussen de Nederlandse versie, luidens welke een nieuw lid wordt ingevoegd in artikel 9 van de wet, en de Franse versie, waarin een artikel 9/1 in de wet wordt ingevoegd. De twee versies dienen in overeenstemming te worden gebracht.

§ 2. Le Roi détermine par arrêté délibéré en Conseil des ministres les conditions et modalités du libre accès aux images par les services de police”.

2. La question se pose de savoir comment combiner cette disposition avec notamment d'autres dispositions existantes de la loi du 21 mars 2007. Il convient à cet égard de distinguer l'accès aux images enregistrées (A) et l'accès aux images en temps réel (B).

A. Accès aux images enregistrées

1. Comme l'a relevé la Commission de la protection de la vie privée dans son avis 17/2012 du 10 mai 2012, l'article 9, alinéa 3, 2°, de la loi du 21 mars 2007 permet déjà aux services de police d'accéder aux images enregistrées des caméras installées sur le réseau des sociétés de transports en commun ou sur des sites nucléaires. Cette disposition impose en effet aux responsables de traitement, pour ce qui est des lieux fermés accessibles ou non au public, de “transmettre les images aux services de police si ceux-ci les réclament dans le cadre de leurs missions de police administrative ou judiciaire et si les images concernent l'infraction ou les nuisances constatées. S'il s'agit d'un lieu fermé non accessible au public, le responsable du traitement ou la personne agissant sous son autorité peut toutefois exiger la production d'un mandat judiciaire dans le cadre d'une information ou d'une instruction”.

Au-delà de l'élément nouveau que constitue l'exigence explicite de gratuité de l'accès aux images enregistrées, quelques différences apparaissent entre la formulation de la disposition en projet et l'article 9, alinéa 3, 2°, précité:

1° l'article 9/1 en projet utilise l'expression “dans le cadre strict soit de leur mission de police administrative en vue de prévenir tout trouble de l'ordre public ou d'optimiser leur intervention soit de leur mission de police judiciaire”, alors que l'article 9, alinéa 3, 2°, précise: “dans le cadre de leurs missions de police administrative ou judiciaire et si les images concernent l'infraction ou les nuisances constatées”;

2° l'article 9/1 en projet vise l'accès aux images tandis que l'article 9, alinéa 3, 2°, vise la transmission des images;

3° pour ce qui concerne les sites nucléaires, qui sont des lieux fermés non accessibles au public, la disposition en projet ne permet pas au responsable de traitement d'exiger la production d'un mandat judiciaire dans le cadre d'une information ou d'une instruction, contrairement à ce que prévoit l'article 9, alinéa 3, 2°.

2. Des explications fournies par la déléguée de la ministre, il semble résulter que l'intention n'est pas de modifier les conditions d'accès aux images enregistrées telles qu'elles sont pré-

§ 2. De Koning bepaalt bij een in de Ministerraad beraadslaagd besluit de voorwaarden en modaliteiten betreffende de vrije toegang tot de beelden voor de politiediensten”.

2. De vraag rijst wat de samenhang is van deze bepaling met inzonderheid andere bestaande bepalingen van de wet van 21 maart 2007. In dit verband dient een onderscheid te worden gemaakt tussen de toegang tot de opgenomen beelden (A) en de toegang tot de beelden in real time (B).

A. Toegang tot de opgenomen beelden

1. De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer heeft in haar advies 17/2012 van 10 mei 2012 aangegeven dat krachtens artikel 9, derde lid, 2°, van de wet van 21 maart 2007 de politiediensten nu reeds toegang kunnen krijgen tot de opgenomen beelden van de camera's die geïnstalleerd zijn op het netwerk van de openbare vervoersmaatschappijen of op de nucleaire sites. Luidens deze bepaling moeten de personen belast met de verwerking de beelden betreffende de voor het publiek al dan niet toegankelijke besloten plaatsen immers “overdragen aan de politiediensten indien zij hierom verzoeken in het kader van hun opdrachten van bestuurlijke of gerechtelijke politie en de beelden het vastgestelde misdrijf of de vastgestelde overlast betreffen. Indien het een niet voor het publiek toegankelijk besloten plaats betreft, kan de verantwoordelijke voor de verwerking of de persoon die onder zijn gezag handelt, evenwel eisen dat er een gerechtelijk mandaat in het kader van een opsporingsonderzoek of gerechtelijk onderzoek wordt voorgelegd”.

Behalve het nieuwe, expliciete vereiste dat de toegang tot de opgenomen beelden gratis is, komen nog enkele verschillen naar voren tussen de formulering van de ontworpen bepaling en het voornoemde artikel 9, derde lid, 2°:

1° in het ontworpen nieuwe lid van artikel 9 luidt het: “binnen het strikte kader van hun opdrachten van bestuurlijke politie met het oog op het voorkomen van elke verstoring van de openbare orde of hun interventie te optimaliseren ofwel van hun opdrachten van gerechtelijke politie”, terwijl artikel 9, derde lid, 2°, stelt: “in het kader van hun opdrachten van bestuurlijke of gerechtelijke politie en de beelden het vastgestelde misdrijf of de vastgestelde overlast betreffen”;

2° het ontworpen nieuwe lid van artikel 9 behandelt de toegang tot de beelden, terwijl in artikel 9, derde lid, 2°, de overdracht van de beelden aan de orde is;

3° in verband met de nucleaire sites, die niet voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen zijn, kan luidens de ontworpen bepaling de persoon belast met de verwerking niet eisen dat er een gerechtelijk mandaat in het kader van een opsporingsonderzoek of gerechtelijk onderzoek wordt overgelegd, in tegenstelling tot wat bepaald is in artikel 9, derde lid, 2°.

2. Uit de toelichtingen die de gemachtigde van de minister heeft verschaft, kan worden opgemaakt dat het niet de bedoeling is om de voorwaarden voor toegang tot de opgenomen

vues par cet article 9, alinéa 3, 2°, mais bien d'ajouter, pour ce qui concerne les transports en commun et les sites nucléaires, l'obligation de transmettre ces images gratuitement.

À partir du moment où cet article impose aux responsables de traitement de transmettre les images enregistrées aux services de police dans les hypothèses visées, cette obligation s'impose à eux, sans qu'ils puissent conditionner son exécution à la perception d'une compensation financière. Il ne paraît donc pas nécessaire, *a priori*, de prévoir explicitement cette gratuité, celle-ci découlant implicitement de l'article 9, alinéa 3, 2°.

Toutefois, si l'intention de l'auteur de l'avant-projet est uniquement d'éviter, dans l'avenir, toute difficulté d'interprétation quant au respect de l'obligation de gratuité, il conviendrait qu'il distraie le règlement de l'accès aux images enregistrées de l'article 9/1 en projet et inscrive l'obligation de gratuité dans le corps même de l'article 9, alinéa 3, 2°, de la loi du 21 mars 2007. Ce faisant, le principe sera explicitement énoncé et sera d'application, dans un souci d'égalité de traitement, non pas pour la seule transmission des images des caméras des réseaux de transports en commun et des sites nucléaires mais pour toute transmission d'images auxquelles s'applique l'article 9, alinéa 3, 2°, de la loi du 21 mars 2007.

B. Accès aux images en temps réel ²

1. L'article 9, alinéa 1er, de cette même loi précise que seul "le responsable du traitement pour ce qui est des lieux fermés accessibles au public ou des lieux fermés non accessibles au public ou la personne agissant sous son autorité a accès aux images" et énonce, en son alinéa 3, les exceptions à ce principe en donnant au responsable du traitement ou à la personne agissant sous son autorité:

— la faculté de transmettre les images aux services de police ou aux autorités judiciaires s'il constate des faits pouvant être constitutifs d'infractions ou de nuisances et que les images peuvent contribuer à faire la preuve de ces faits ou à en identifier les auteurs (article 9, alinéa 3, 1°);

— l'obligation de transmettre les images aux services de police si ceux-ci les réclament dans le cadre de leurs missions de police administrative ou judiciaire et si les images concernent l'infraction ou les nuisances constatées (article 9, alinéa 3, 2°), le responsable du traitement ou la personne agissant sous son autorité pouvant, pour les lieux fermés non accessibles au public, exiger un mandat judiciaire dans le cadre d'une information ou d'une instruction.

Dans sa formulation actuelle, l'article 9, alinéa 3, de la loi du 21 mars 2007 ne règle donc que la transmission d'images — qui, pour ce faire, doivent avoir été préalablement

² Pour reprendre, comme le suggère la Commission de la protection de la vie privée, la terminologie utilisée dans la loi du 21 mars 2007.

beelden, gesteld bij dit artikel 9, derde lid, 2°, te wijzigen, maar wel om betreffende het openbaar vervoer en de nucleaire sites de bijkomende verplichting op te leggen deze beelden gratis over te dragen.

In zoverre dit artikel voorschrijft dat de personen belast met de verwerking de opgenomen beelden in de bedoelde gevallen aan de politiediensten moeten overdragen, zijn deze personen hiertoe verplicht zonder dat ze de voorwaarde eraan kunnen verbinden een financiële vergoeding te ontvangen. Het lijkt dus *a priori* onnodig expliciet in deze kosteloosheid te voorzien omdat ze impliciet voortvloeit uit artikel 9, derde lid, 2°.

Indien de steller van het voorontwerp evenwel alleen wil voorkomen dat in de toekomst interpretatieproblemen ontstaan betreffende de naleving van de verplichting van kosteloosheid, dient hij de regeling van de toegang tot de opgenomen beelden uit het ontworpen nieuwe lid van artikel 9 te lichten en de verplichting van kosteloosheid in te schrijven in de tekst zelf van artikel 9, derde lid, 2°, van de wet van 21 maart 2007. Zodoende wordt het principe uitdrukkelijk geformuleerd en geldt het, met het oog op de gelijke behandeling, niet alleen voor de overdracht van de camerabeelden van het netwerk van het openbaar vervoer en van de nucleaire sites, maar voor elke overdracht van beelden waarop artikel 9, derde lid, 2°, van de wet van 21 maart 2007 toepasselijk is.

B. Toegang tot de beelden "in real time"²

1. Artikel 9, eerste lid, van dezelfde wet stelt: "Uitsluitend de verantwoordelijke voor de verwerking inzake voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen of niet voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen of de persoon die onder zijn gezag handelt, heeft toegang tot de beelden". Artikel 9, derde lid, formuleert de uitzonderingen op dat principe door de persoon die belast is met de verwerking of de persoon die onder zijn gezag handelt:

— de mogelijkheid te geven de beelden over te dragen aan de politiediensten of de gerechtelijke overheden indien hij feiten vaststelt die een misdrijf of overlast kunnen vormen en de beelden kunnen bijdragen tot het bewijzen van die feiten en het identificeren van de daders (artikel 9, derde lid, 1°);

— te verplichten de beelden over te dragen aan de politiediensten indien zij hierom verzoeken in het kader van hun opdrachten van bestuurlijke of gerechtelijke politie en de beelden het vastgestelde misdrijf of de vastgestelde overlast betreffen (artikel 9, derde lid, 2°), waarbij de persoon die belast is met de verwerking of de persoon die onder zijn gezag handelt een gerechtelijk mandaat in het kader van een opsporingsonderzoek of gerechtelijk onderzoek kan eisen voor de niet voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen.

Zoals artikel 9, derde lid, van de wet van 21 maart 2007 thans is gesteld, regelt het dus alleen de overdracht van beelden die daarvoor voorafgaandelijk moeten zijn

² Conform de terminologie van de wet van 21 maart 2007, zoals voorgesteld door de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

enregistrées aux services de police ou autorités judiciaires dans l'hypothèse énoncée au 1° (transmission facultative à l'initiative du responsable de traitement), et aux services de police dans le cadre de leur mission de police administrative ou judiciaire dans le cas prévu au 2° (transmission obligatoire par le responsable de traitement sur demande des services de police).

Il ne prévoit en revanche pas l'accès de ces mêmes services de police aux images en temps réel.

2.1. L'article 9/1 en projet a pour objet d'autoriser les services de police, tant dans le cadre de leur mission de police administrative que judiciaire, à visionner en temps réel des images prises par des caméras installées sur le réseau des transports en commun ou sur les sites nucléaires. L'accès n'est autorisé que s'il s'inscrit soit "dans le cadre strict de la mission de police administrative" dont est investie la police fédérale et locale et a pour finalité de "prévenir tout trouble de l'ordre public ou d'optimiser leur intervention", soit dans le cadre de leur mission de police judiciaire.

Quant à son admissibilité en principe, l'article 9/1 appelle une distinction entre, d'une part, l'accès aux images en temps réel ressortissant à la mission de police judiciaire de la police fédérale et locale, et, d'autre part, celui entrant dans leur mission de police administrative.

2.2. Les articles 47sexies et 47septies du Code d'instruction criminelle règlent la méthode particulière de recherche qu'est l'observation systématique³ d'une ou plusieurs personnes, ou de leur présence ou de leur comportement, [...] ou d'événements particuliers".

Dès lors, de deux choses l'une:

— ou le visionnage des images se place dans le cadre de la mise en œuvre de ces dispositions et, dans ce cas, point n'est besoin de prévoir un cadre légal nouveau, *a fortiori* s'il s'agit d'un dispositif qui vient s'intégrer dans une loi particulière — la loi du 21 mars 2007 — pouvant être interprétée

opgenomen aan de politiediensten of de gerechtelijke overheden in het sub 1° vermelde geval (niet-verplichte overdracht op initiatief van de persoon belast met de verwerking), en aan de politiediensten in het kader van hun opdrachten van bestuurlijke of gerechtelijke politie in het sub 2° bepaalde geval (verplichte overdracht op aanvraag van de politiediensten door de persoon belast met de verwerking).

De bepaling voorziet daarentegen niet in de toegang van deze politiediensten tot de beelden in real time.

2.1. Het ontworpen nieuwe lid van artikel 9 strekt ertoe de politiediensten in het kader van hun opdrachten van zowel bestuurlijke politie als gerechtelijke politie te machtigen de beelden gemaakt door camera's die geïnstalleerd zijn op het netwerk van het openbaar vervoer of op de nucleaire sites in real time te bekijken. De toegang wordt slechts toegestaan hetzij "[b]innen het strikte kader van [de] opdrachten van bestuurlijke politie" waarmee de federale en lokale politie belast zijn, en zulks "met het oog op het voorkomen van elke verstoring van de openbare orde of hun interventie te optimaliseren", hetzij in het kader van hun opdrachten van gerechtelijke politie.

Wat de vraag betreft in hoeverre het nieuwe lid van artikel 9 in principe aanvaardbaar is, doet het een onderscheid ontstaan tussen enerzijds de toegang tot de beelden in real time die valt onder de opdrachten van gerechtelijke politie van de federale en lokale politiediensten, en anderzijds de toegang die behoort tot hun opdracht van bestuurlijke politie.

2.2. De artikelen 47sexies en 47septies van het Wetboek van Strafvordering regelen de bijzondere opsporingsmethode van de stelselmatische observatie³ van "één of meerdere personen, hun aanwezigheid of gedrag, of van bepaalde [...] gebeurtenissen".

Het is dus van tweeën één:

— ofwel wordt het bekijken van de beelden benaderd uit het oogpunt van de toepassing van de bovenstaande bepalingen; in dat geval is het volkomen onnodig een nieuw wettelijk kader te scheppen, *a fortiori* indien het gaat om een regeling die wordt opgenomen in een specifieke wet — de

³ Est une observation systématique, au sens de l'article 47sexies du Code d'Instruction criminelle, "une observation de plus de cinq jours consécutifs ou de plus de cinq jours non consécutifs répartis sur une période d'un mois, une observation dans le cadre de laquelle des moyens techniques sont utilisés, une observation revêtant un caractère international ou une observation exécutée par des unités spécialisées de la police fédérale. Un moyen technique est [...] une configuration de composants qui détecte des signaux, les transmet, active leur enregistrement et enregistre les signaux, à l'exception des moyens techniques utilisés en vue de l'exécution d'une mesure visée à l'article 90ter" du Code d'Instruction criminelle, cet article 90ter traitant des écoutes et enregistrements téléphoniques.

³ Een stelselmatische observatie, in de zin van artikel 47sexies van het Wetboek van Strafvordering, is "een observatie van meer dan vijf opeenvolgende dagen of van meer dan vijf niet-opeenvolgende dagen gespreid over een periode van een maand, een observatie waarbij technische hulpmiddelen worden aangewend, een observatie met een internationaal karakter, of een observatie uitgevoerd door de gespecialiseerde eenheden van de federale politie. Een technisch hulpmiddel (...) is een configuratie van componenten die signalen detecteert, deze transporteert, hun registratie activeert en de signalen registreert, met uitzondering van de technische middelen die worden aangewend om een maatregel als bedoeld in artikel 90ter uit te voeren"; dit artikel 90ter van het Wetboek van Strafvordering behandelt het af luisteren en opnemen van telefoongesprekken.

comme dérogatoire au droit commun des articles 47*sexies* et 47*septies* du Code d'instruction criminelle ⁴;

— ou ce type de visionnage vise à couvrir des hypothèses autres que celles prévues par ces mêmes articles 47*sexies* et 47*septies* du Code d'instruction criminelle et, dans ce cas, dès lors que l'accès aux images en temps réel s'inscrit dans la mission de police judiciaire de la police fédérale et locale, il conviendrait d'également intégrer son règlement dans ce code en l'assortissant des garanties nécessaires ⁵.

2.3. En ce qui concerne l'accès aux images en temps réel en tant qu'il constitue une mesure de police administrative, il y a lieu, comme l'a observé la section de législation dans l'avis 39.340/2 donné le 28 novembre 2005 sur une proposition de loi "régulant l'installation et l'utilisation de caméras de surveillance et de sécurité dans les lieux ouverts" ⁶

"de rappeler que l'utilisation de caméras et donc la captation d'images, visionnées ou non directement, comme le prévoit la proposition de loi, doivent être considérées comme un traitement de données à caractère personnel au sens de la loi du 8 décembre 1992, ainsi que l'a d'ailleurs précisé la Commission de la vie privée dans son avis n° 34/1999 du 13 décembre 1999, précité ⁷."

L'article 9/1 en projet est susceptible d'emporter des atteintes à la vie privée et doit, de ce fait, être assorti de garanties suffisantes pour satisfaire aux exigences de l'article 22 de la Constitution et de l'article 8 de la Convention européenne des droits de l'homme, lus en combinaison avec la directive 95/46/CE du Parlement européen et du Conseil

⁴ Comme le précise la Commission de protection de la vie privée, dans son avis 17/2012 précité, "L'article 2 de l'avant-projet ne prévoit aucune limite de temps pour le visionnage des images (ni aucun aval pas même après des jours ou des semaines, du magistrat lors de missions de police judiciaire) de sorte que, en théorie du moins, la police pourrait observer pendant plusieurs jours des images en temps réel alors que le Code d'Instruction criminelle prescrit des règles strictes en la matière (cf les articles 47*sexies* et 47*septies* du Code d'Instruction criminelle: entre autres autorisation du magistrat, proportionnalité, subsidiarité, etc.). Il convient dès lors de préciser que cette nouvelle disposition de la loi caméras ne peut pas porter préjudice à l'application des articles précités du Code d'Instruction criminelle: "sans préjudice de l'application des articles 47*sexies* et 47*septies* du Code d'Instruction criminelle, les services de police ont, dans le cadre de leurs missions de police judiciaire et administrative, ...".

⁵ Comparer avec les garanties prévues par les articles 47*sexies* et 47*septies* du Code d'Instruction criminelle notamment en ce qui concerne le régime d'autorisation.

⁶ Doc. parl., Chambre, 2005-2006, n° 2038/2, p. 3-13.

⁷ Note de bas de page 5 de l'avis cité: Comme le relève la Commission dans son avis, la simple collecte d'images constitue par elle-même un traitement de données à caractère personnel au sens de la loi du 8 décembre 1992, telle que celle-ci a été modifiée par la loi du 11 décembre 1998. Peu importe que ces images ne soient pas conservées.

wet van 21 maart 2007 — die zou kunnen worden beschouwd als afwijkend van het gemeen recht van de artikelen 47*sexies* en 47*septies* van het Wetboek van Strafvordering;⁴

— ofwel heeft het bekijken van de beelden betrekking op de andere gevallen dan die waarin deze artikelen 47*sexies* en 47*septies* van het Wetboek van Strafvordering voorzien; in dat geval moet de toegang tot de beelden in real time, aangezien deze tot de opdracht van gerechtelijke politie toevertrouwd aan de federale en de lokale politiediensten behoort⁵, eveneens in dit Wetboek worden geregeld, waaraan de nodige waarborgen worden verbonden.

2.3. In zoverre de toegang tot de beelden in real time een maatregel van bestuurlijke politie is, moet erop worden gewezen, zoals de afdeling Wetgeving heeft opgemerkt in haar advies 39.340/2, op 28 november 2005 gegeven over een voorstel van wet "tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakings- en beveiligingscamera's in niet-besloten plaatsen"⁶,

"dat het gebruik van camera's en dus het vastleggen van beelden, die al dan niet rechtstreeks worden bekeken, zoals in het wetsvoorstel wordt bepaald, beschouwd dient te worden als een verwerking van persoonsgegevens in de zin van de wet van 8 december 1992, zoals de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer overigens heeft aangegeven in haar voormelde advies nr. 34/1999 van 13 december 1999"⁷.

Het ontworpen nieuwe lid van artikel 9 zou aanleiding kunnen geven tot schendingen van de persoonlijke levenssfeer en moet diensgevolge gepaard gaan met voldoende waarborgen om te voldoen aan de vereisten van artikel 22 van de Grondwet en van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, gelezen in samenhang met

⁴ De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer stelt in haar voornoemd advies 17/2012: "[A]rtikel 2 van het voorontwerp [voorziet in] geen enkele tijdslimiet voor het bekijken van de beelden (noch enig aval, zelfs niet na dagen of weken, van de magistrat bij opdrachten van gerechtelijke politie) zodat, theoretisch althans, de politie gedurende meerdere dagen in real time zou kunnen observeren daar waar het Wetboek van Strafvordering strikte regels voorschrijft voor de observatie (cf. de artikelen 47*sexies* en 47*septies* Wb. Sv: onder meer toelating van de magistrat, proportionaliteit, subsidiariteit, enz. ...). Er dient derhalve te worden bepaald dat deze nieuwe bepaling in de camerawet geen afbreuk kan doen aan de toepassing van voormelde artikelen van het Wetboek van Strafvordering: 'onverminderd de toepassing van de artikelen 47*sexies* en 47*septies* van het Wetboek van Strafvordering hebben de politiediensten, binnen het kader van hun opdrachten van gerechtelijke en bestuurlijke politie, ...'."

⁵ Vergelijk met de waarborgen waarin de artikelen 47*sexies* en 47*septies* van het Wetboek van Strafvordering voorzien, met name inzake de regeling van de machtiging.

⁶ Parl. St. Kamer 2005-06, nr. 2038/2, 313.

⁷ Voetnoot 5 van het geciteerde advies: Zoals de Commissie in haar advies opmerkt, is het verzamelen van beelden op zich reeds een verwerking van persoonsgegevens in de zin van de wet van 8 december 1992, zoals die wet gewijzigd is bij de wet van 11 december 1998. Dat die beelden niet bewaard worden, doet daar niets aan af.

du 24 octobre 1995 “relative à la protection des personnes physiques à l’égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données”, que la loi du 8 décembre 1992 transpose en droit belge.

L’article 9/1 en projet énonce la finalité du visionnage en temps réel des images comme étant liée à un objectif légitime, à savoir “le cadre strict [...] de [la] mission de police administrative en vue de prévenir tout trouble de l’ordre public ou d’optimiser [l’]intervention” des services de police fédérale et locale.

Il reste à vérifier si l’ingérence dans le droit au respect de la vie privée répond au principe de proportionnalité.

Il convient de rappeler sur ce point l’obligation faite au responsable du traitement par la législation actuellement en vigueur d’apposer un pictogramme à l’entrée des lieux signalant l’existence d’une surveillance par caméra, que le lieu fermé soit ou non accessible au public (articles 6, § 2, alinéa 3, et 7, § 2, alinéa 7, de la loi du 21 mars 2007).

L’article 9/1 ne prévoit cependant nullement si le visionnage peut revêtir un caractère permanent ou s’il doit être limité dans le temps, si son recours peut être systématique ou non ou bien encore s’il est lié ou non à une autorisation préalable au visionnage ou en vue de la prolongation de la durée initiale de visionnage autorisé.

En ce qui concerne les lieux fermés, qu’ils soient ou non accessibles au public, le principe de proportionnalité serait mieux assuré si la disposition à l’examen était complétée en énonçant, à tout le moins, la durée initiale maximale autorisée du visionnage, dont la prolongation pourrait être permise moyennant l’accord de l’autorité hiérarchiquement responsable en vertu de la loi du 5 août 1992 “sur la fonction de police”.

Pour ce qui est des lieux fermés non accessibles au public, il n’apparaît pas clairement quelle est l’intention poursuivie par l’auteur de l’avant-projet.⁸

En tout état de cause, il devrait être prévu de manière plus explicite que le visionnage en temps réel des images ne peut être opéré qu’à la demande du responsable du traitement ou avec son accord.

⁸ Pour un correct éclairage des parlementaires, l’exposé des motifs, qui n’aborde que très sommairement déjà les raisons qui sous-tendent les modifications proposées en ce qui concerne le réseau des transports en commun, sera judicieusement complété par des précisions quant aux intentions poursuivies par l’auteur de l’avant-projet pour ce qui est plus spécialement des sites nucléaires auxquels la disposition en projet s’applique sans distinction, alors même que ces sites, s’ils sont aussi des lieux fermés, ne sont, à l’inverse du réseau des transports en commun, pas accessibles au public. Les motifs de police administrative qui sont à la base de l’article 9/1 en projet de la loi du 21 mars 2007 n’apparaissent en effet pas de prime abord.

richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens’, die bij de wet van 8 december 1992 in Belgisch recht wordt omgezet.

Het ontworpen nieuwe lid van artikel 9 stelt dat het oogmerk van het bekijken van de beelden in real time verband houdt met een wettig doel, te weten “het strikte kader van [de] opdrachten van bestuurlijke politie met het oog op het voorkomen van elke verstoring van de openbare orde of [de] interventie te optimaliseren” van de federale en lokale politiediensten.

Er dient voorts te worden nagegaan of de inmenging in het privéleven voldoet aan het evenredigheidsbeginsel.

Dienaangaande moet eraan herinnerd worden dat de thans geldende wetgeving aan de persoon belast met de verwerking de verplichting oplegt om aan de ingang van de plaatsen een pictogram aan te brengen dat aangeeft dat er camerabewaking plaatsvindt, ongeacht of de besloten plaats al dan niet toegankelijk is voor het publiek (artikelen 6, § 2, derde lid, en 7, § 2, zevende lid, van de wet van 21 maart 2007).

In het nieuwe lid van artikel 9 wordt evenwel geenszins bepaald of het bekijken van de beelden blijvend kan zijn dan wel in de tijd beperkt moet zijn, of het bekijken al dan niet stelselmatig kan plaatsvinden en of al dan niet een voorafgaande toestemming vereist is om de beelden te bekijken of om de beelden langer te bekijken dan aanvankelijk is toegestaan.

Betreffende de besloten plaatsen, ongeacht of ze al dan niet toegankelijk zijn voor het publiek, zou het evenredigheidsbeginsel beter worden in acht genomen indien de voorliggende bepaling zou worden aangevuld met op zijn minst de vermelding van de aanvankelijke maximumduur voor het bekijken van de beelden; mits de hiërarchisch leidinggevende ermee instemt, zou een verlenging van die maximumduur kunnen worden toegestaan krachtens de wet van 5 augustus 1992 “op het politieambt”.

Betreffende de besloten plaatsen die niet toegankelijk zijn voor het publiek, komt de bedoeling van de steller van het voorontwerp niet duidelijk naar voren.⁸

Hoe dan ook zou uitdrukkelijker moeten worden bepaald dat beelden in real time slechts op aanvraag van of met toestemming van de persoon belast met de verwerking kunnen worden bekeken.

⁸ Opdat de parlementsleden correct worden ingelicht, moet de memorie van toelichting, die slechts zeer summier de redenen behandelt die ten grondslag liggen aan de voorgestelde wijzigingen inzake het netwerk van het openbaar vervoer, oordeelkundig worden aangevuld met toelichtingen betreffende de bedoelingen van de steller van het voorontwerp inzake de nucleaire sites in het bijzonder. De ontworpen bepaling is zonder onderscheid van toepassing op deze sites, zelfs al zijn ze, alhoewel eveneens besloten plaatsen, niet toegankelijk voor het publiek, in tegenstelling tot het netwerk van het openbaar vervoer. Op het eerste gezicht zijn de redenen betreffende de bestuurlijke politie die ten grondslag liggen aan het ontworpen nieuwe lid van artikel 9 van de wet van 21 maart 2007, immers niet duidelijk.

2.4. Pour éviter des difficultés d'interprétation qui pourraient être source d'insécurité juridique, mieux vaudrait s'inspirer de la terminologie utilisée dans l'article 9, alinéa 3, 2°, de la loi et remplacer, dans l'article 9/1 en projet, les mots "Dans le cadre strict soit de leur mission de police administrative en vue de prévenir tout trouble de l'ordre public ou d'optimiser leur intervention" par les mots "Dans le cadre de leurs missions de police administrative".

De même et pour assurer la cohérence dans la terminologie usitée, les mots "accès aux images en temps réel" seront préférés aux mots "accès aux images en direct".

2.5. L'article 9/1 habilite le Roi à déterminer, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les conditions et modalités du libre accès aux images par les services de police.

Les conditions d'accès aux images sont déjà précisées dans la disposition en projet. Le Conseil d'État n'aperçoit dès lors pas la raison d'habiliter le Roi à déterminer les "conditions" de cet accès.

Il ne paraît pas davantage nécessaire d'habiliter le Roi à en déterminer les "modalités", ce qui ferait double emploi avec le pouvoir général d'exécution que tire le Roi de l'article 108 de la Constitution.

Si, par exemple en vue d'éviter toute discussion sur la portée de l'habilitation, celle-ci est expressément maintenue au paragraphe 2, en projet, il convient de prescrire la consultation de la Commission de la protection de la vie privée sur l'arrêté d'exécution prévu par l'article 9/1.⁹

⁹ Voir notamment l'avis 40.649/2, donné le 7 juin 2006, sur une proposition de loi devenue la loi du 21 mars 2007 "régulant l'installation et l'utilisation de caméras de surveillance": "Conformément à l'article 29 de la loi du 8 décembre 1992, précitée, la Commission de la protection de la vie privée émet soit d'initiative, soit sur demande, notamment des chambres législatives, des avis sur toute question relative à l'application des principes fondamentaux de la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel. Cet article doit être lu dans la perspective de l'article 28, paragraphe 2, de la directive 95/46/CE du Parlement européen et du Conseil du 24 octobre 1995 relative à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, modifiée par le règlement (CE) n° 1882/2003 du Parlement européen et du Conseil du 29 septembre 2003. Cette disposition énonce que "Chaque État membre prévoit que les autorités de contrôle sont consultées lors de l'élaboration des mesures réglementaires ou administratives relatives à la protection des droits et libertés des personnes à l'égard du traitement de données à caractère personnel".

2.4. Teneinde te voorkomen dat interpretatieproblemen tot rechtsonzekerheid zouden leiden, zou het ontworpen nieuwe lid van artikel 9 beter worden geredigeerd met inachtneming van de terminologie die wordt gebruikt in artikel 9, derde lid, 2°, van de wet. De woorden "Binnen het strikte kader van hun opdrachten van bestuurlijke politie met het oog op het voorkomen van elke verstoring van de openbare orde of hun interventie te optimaliseren" zouden beter worden vervangen door de woorden "Binnen het kader van hun opdrachten van bestuurlijke politie".

Met het oog op de samenhang met de gebezigde terminologie schrijve met evenzo "toegang tot de beelden in real time of tot de opgenomen beelden" in plaats van "toegang tot de rechtstreekse of opgenomen beelden".

2.5. Het nieuwe lid van artikel 9 machtigt de Koning om bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad de voorwaarden en nadere regels te bepalen betreffende de vrije toegang tot de beelden voor de politiediensten.

De voorwaarden voor de toegang tot de beelden worden reeds aangegeven in de ontworpen bepaling. Het is de Raad van State dan ook niet duidelijk waarom de Koning gemachtigd moet worden de "voorwaarden" van deze toegang te bepalen.

Naar het zich laat aanzien is het evenmin noodzakelijk dat de Koning gemachtigd wordt om de "modaliteiten" ervan te bepalen; dit is een onnodige herhaling van de algemene uitvoeringsbevoegdheid die de Koning ontleent aan artikel 108 van de Grondwet.

Indien deze machtiging uitdrukkelijk wordt behouden in de ontworpen tweede paragraaf, bijvoorbeeld om elke discussie over de strekking van deze machtiging te voorkomen, dient te worden voorgeschreven dat de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer wordt geraadpleegd met betrekking tot het uitvoeringsbesluit waarin het nieuwe lid van artikel 9 voorziet.⁹

⁹ Zie met name advies 40.649/2, op 7 juni 2006 gegeven over een wetsvoorstel dat ontstaat heeft gegeven aan de wet van 21 maart 2007 "tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's": "Overeenkomstig artikel 29 van de voornoemde wet van 8 december 1992 dient de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van advies, hetzij uit eigen beweging, hetzij op verzoek van onder meer de Wetgevende Kamers omtrent iedere aangelegenheid die betrekking heeft op de toepassing van de grondbeginselen van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens. Dit artikel moet worden gelezen in het licht van artikel 28, lid 2, van richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1882/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 29 september 2003. Dat artikel bepaalt: 'Elke Lid-Staat bepaalt dat de toezichthoudende autoriteiten worden geraadpleegd bij de opstelling van de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen met betrekking tot de bescherming van de rechten en vrijheden van personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens'".

La chambre était composée de

Messieurs

Y. KREINS, président de chambre,

P. VANDERNOOT,

Madame

M. BAGUET, conseillers d'État,

Messieurs

CHR. BEHRENDT,
J. ENGLEBERT, assesseurs de la
section de législation,

Madame

B. VIGNERON, greffier.

Le rapport a été présenté par Mme L. VANCRAVEBECK,
AUDITRICE.

Le greffier,

B. VIGNERON

Le président,

Y. KREINS

De kamer was samengesteld uit

De heren

Y. KREINS, kamervoorzitter

P. VANDERNOOT,

Mevrouw

M. BAGUET, staatsraden,

De heren

CHR. BEHRENDT,
J. ENGLEBERT, assessoren van de
afdeling wetgeving,

Mevrouw

B. VIGNERON, griffier.

Het verslag werd uitgebracht door mevrouw L. VANCRAVE-
BECK, AUDITEUR.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse
tekst werd nagezien onder toezicht van de heer P. VANDERNOOT.

Le greffier,

B. VIGNERON

Le président,

Y. KREINS

PROJET DE LOI

ALBERT II, ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,

SALUT.

Sur la proposition de la ministre de l'Intérieur et de la ministre de la Justice,

vu l'avis 51.309/2 du Conseil d'État, donné le 4 juin 2012, en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1°, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973;

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

La ministre de l'Intérieur et la ministre de la Justice sont chargées de déposer en Notre nom à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit:

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

À l'article 9 de la loi du 21 mars 2007 réglant l'installation et l'utilisation de caméras de surveillance, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 3, 2°, le mot "gratuitement" est inséré entre les mots "transmettre" et "les images";

2° il est complété par un alinéa rédigé comme suit:

"Sans préjudice de l'application des articles 47sexies et 47septies du Code d'Instruction criminelle, les services de la police fédérale et locale ont, dans le cadre de leur missions de police administrative ou judiciaire, un accès en temps réel, libre et gratuit, aux images des caméras installées sur le réseau des sociétés publiques des transports en commun ou dans les sites nucléaires déterminés par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres. Les conditions et modalités du libre accès aux images par les services de police sont déterminés par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, dont le projet est soumis pour avis à la Commission de la vie privée."

WETSONTWERP

ALBERT II, KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze minister van Binnenlandse Zaken en de minister van Justitie,

gelet op advies 51.309/2 van de Raad van State, gegeven op 4 juni 2012, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Binnenlandse Zaken en de minister van Justitie zijn ermee belast het ontwerp van wet, waarvan de tekst hierna volgt, in Onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers in te dienen:

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 9 van de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het derde lid, 2°, wordt het woord "kosteloos" ingevoegd tussen de woorden "beelden" en "moet";

2° het wordt aangevuld met een lid, luidende:

"Onverminderd de toepassing van de artikelen 47sexies en 47septies van het wetboek van strafvordering hebben de lokale en federale politiediensten, binnen het kader van hun opdrachten van gerechtelijke en bestuurlijke politie, vrije en kosteloze toegang in real time tot de beelden van de camera's die geïnstalleerd zijn op het net van de openbare vervoersmaatschappijen en in de nucleaire sites die bij een in de Ministerraad beraadslaagd koninklijk besluit worden bepaald. De voorwaarden en modaliteiten met betrekking tot de vrije toegang tot de beelden voor de politiediensten worden bepaald in een in de Ministerraad beraadslaagd koninklijk besluit, waarvan het ontwerp voor advies is voorgelegd aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer."

Donné à Bruxelles, le 6 juillet 2012

ALBERT

PAR LE ROI:

La ministre de l'Intérieur,

Joëlle MILQUET

La ministre de la Justice,

Annemie TURTELBOOM

Gegeven te Brussel, 6 juli 2012

ALBERT

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Binnenlandse Zaken

Joëlle MILQUET

De minister van Justitie

Annemie TURTELBOOM

ANNEXE

BIJLAGE

TEXTE DE BASE

Loi réglant l'installation et l'utilisation de caméras de surveillance

Loi du 21 mars 2007 réglant l'installation et l'utilisation de caméras de surveillance, modifiée par la loi du 12 novembre 2009 (MB, 18.12.2009)

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

CHAPITRE Ier. — Définitions

Art. 2. Pour l'application de la présente loi, on entend par:

1° lieu ouvert: tout lieu non délimité par une enceinte et accessible librement au public;

2° lieu fermé accessible au public: tout bâtiment ou lieu fermé destiné à l'usage du public, où des services peuvent lui être fournis;

3° lieu fermé non accessible au public: tout bâtiment ou lieu fermé destiné uniquement à l'usage des utilisateurs habituels;

4° caméra de surveillance: tout système d'observation fixe ou mobile dont le but est de prévenir, de constater ou de déceler les délits contre les personnes ou les biens ou les nuisances au sens de l'article 135 de la nouvelle loi communale, ou de maintenir l'ordre public, et qui, à cet effet, collecte, traite ou sauvegarde des images; est réputée mobile, la caméra de surveillance qui est déplacée au cours de l'observation afin de filmer à partir de différents lieux ou positions;

5° responsable du traitement: la personne physique ou morale, l'association de fait ou l'administration publique qui, seule ou conjointement avec d'autres, détermine les finalités et les moyens du traitement de données à caractère personnel;

6° la loi du 8 décembre 1992: la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel.

TEXTE DE BASE ADAPTÉ AU PROJET DE LOI

Loi réglant l'installation et l'utilisation de caméras de surveillance

Loi du 21 mars 2007 réglant l'installation et l'utilisation de caméras de surveillance, modifiée par la loi du 12 novembre 2009 (MB, 18.12.2009)

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

CHAPITRE Ier. — Définitions

Art. 2. Pour l'application de la présente loi, on entend par:

1° lieu ouvert: tout lieu non délimité par une enceinte et accessible librement au public;

2° lieu fermé accessible au public: tout bâtiment ou lieu fermé destiné à l'usage du public, où des services peuvent lui être fournis;

3° lieu fermé non accessible au public: tout bâtiment ou lieu fermé destiné uniquement à l'usage des utilisateurs habituels;

4° caméra de surveillance: tout système d'observation fixe ou mobile dont le but est de prévenir, de constater ou de déceler les délits contre les personnes ou les biens ou les nuisances au sens de l'article 135 de la nouvelle loi communale, ou de maintenir l'ordre public, et qui, à cet effet, collecte, traite ou sauvegarde des images; est réputée mobile, la caméra de surveillance qui est déplacée au cours de l'observation afin de filmer à partir de différents lieux ou positions;

5° responsable du traitement: la personne physique ou morale, l'association de fait ou l'administration publique qui, seule ou conjointement avec d'autres, détermine les finalités et les moyens du traitement de données à caractère personnel;

6° la loi du 8 décembre 1992: la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel.

BASISTEKST**Wet tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's**

Wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's, gewijzigd door de wet van 12 november 2009 (BS. 18/12/2009)

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

HOOFDSTUK I. — Definities

Art. 2. Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:

1° niet-besloten plaats: elke plaats die niet door een omsluiting is afgebakend en vrij toegankelijk is voor het publiek;

2° voor het publiek toegankelijke besloten plaats: elk besloten gebouw of elke besloten plaats bestemd voor het gebruik door het publiek waar diensten aan het publiek kunnen worden verstrekt;

3° niet voor het publiek toegankelijke besloten plaats: elk besloten gebouw of elke besloten plaats die uitsluitend bestemd is voor het gebruik door de gewoonlijke gebruikers;

4° bewakingscamera: elk vast of mobiel observatiesysteem dat tot doel heeft misdrijven tegen personen of goederen of overlast in de zin van artikel 135 van de nieuwe gemeentewet te voorkomen, vast te stellen of op te sporen, of de openbare orde te handhaven en dat hiervoor beelden verzamelt, verwerkt of bewaart; de bewakingscamera die verplaatst wordt tijdens de observatie teneinde vanaf verschillende plaatsen en posities te filmen, wordt als mobiel beschouwd;

5° verantwoordelijke voor de verwerking: de natuurlijke persoon of de rechtspersoon, de feitelijke vereniging of het openbaar bestuur die alleen of samen met anderen het doel en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens bepaalt;

6° de wet van 8 december 1992: de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET WETSONTWERP**Wet tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's**

Wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's, gewijzigd door de wet van 12 november 2009 (BS. 18/12/2009)

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

HOOFDSTUK I. — Definities

Art. 2. Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:

1° niet-besloten plaats: elke plaats die niet door een omsluiting is afgebakend en vrij toegankelijk is voor het publiek;

2° voor het publiek toegankelijke besloten plaats: elk besloten gebouw of elke besloten plaats bestemd voor het gebruik door het publiek waar diensten aan het publiek kunnen worden verstrekt;

3° niet voor het publiek toegankelijke besloten plaats: elk besloten gebouw of elke besloten plaats die uitsluitend bestemd is voor het gebruik door de gewoonlijke gebruikers;

4° bewakingscamera: elk vast of mobiel observatiesysteem dat tot doel heeft misdrijven tegen personen of goederen of overlast in de zin van artikel 135 van de nieuwe gemeentewet te voorkomen, vast te stellen of op te sporen, of de openbare orde te handhaven en dat hiervoor beelden verzamelt, verwerkt of bewaart; de bewakingscamera die verplaatst wordt tijdens de observatie teneinde vanaf verschillende plaatsen en posities te filmen, wordt als mobiel beschouwd;

5° verantwoordelijke voor de verwerking: de natuurlijke persoon of de rechtspersoon, de feitelijke vereniging of het openbaar bestuur die alleen of samen met anderen het doel en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens bepaalt;

6° de wet van 8 december 1992: de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

CHAPITRE II. — Champ d'application et relation avec les autres législations

Art. 3. La présente loi est applicable à l'installation et à l'utilisation de caméras de surveillance en vue d'assurer la surveillance et le contrôle dans les lieux visés à l'article 2.

La présente loi n'est pas applicable à l'installation et à l'utilisation:

1° de caméras de surveillance réglées par ou en vertu d'une législation particulière;

2° de caméras de surveillance sur le lieu de travail, destinées à garantir la sécurité et la santé, la protection des biens de l'entreprise, le contrôle du processus de production et le contrôle du travail du travailleur.

Art. 4. La loi du 8 décembre 1992 est applicable sauf dans les cas où la présente loi contient expressément une disposition contraire.

CHAPITRE III. — Conditions sous lesquelles l'installation et l'utilisation de caméras de surveillance fixes sont autorisées

Art. 5. § 1er. La décision d'installer une ou plusieurs caméras de surveillance dans un lieu ouvert est prise par le responsable du traitement.

§ 2. La décision visée au § 1er est prise après avis positif du conseil communal de la commune où se situe le lieu.

Le conseil communal rend son avis après avoir consulté préalablement le chef de corps de la zone de police où se situe le lieu.

§ 3. Le responsable du traitement notifie la décision visée au § 1er à la Commission de la protection de la vie privée et au chef de corps de la zone de police où se situe le lieu. Il le fait au plus tard la veille du jour de la mise en service de la ou des caméras de surveillance.

Le Roi définit, après avis de la Commission de la protection de la vie privée, la forme et le contenu du formulaire standard qui est rempli à cette occasion ainsi que les modalités de transmission de ce formulaire à la Commission de la protection de la vie privée et au chef de corps de la zone de police où se situe le lieu ouvert.

CHAPITRE II. — Champ d'application et relation avec les autres législations

Art. 3. La présente loi est applicable à l'installation et à l'utilisation de caméras de surveillance en vue d'assurer la surveillance et le contrôle dans les lieux visés à l'article 2.

La présente loi n'est pas applicable à l'installation et à l'utilisation:

1° de caméras de surveillance réglées par ou en vertu d'une législation particulière;

2° de caméras de surveillance sur le lieu de travail, destinées à garantir la sécurité et la santé, la protection des biens de l'entreprise, le contrôle du processus de production et le contrôle du travail du travailleur.

Art. 4. La loi du 8 décembre 1992 est applicable sauf dans les cas où la présente loi contient expressément une disposition contraire.

CHAPITRE III. — Conditions sous lesquelles l'installation et l'utilisation de caméras de surveillance fixes sont autorisées

Art. 5. § 1er. La décision d'installer une ou plusieurs caméras de surveillance dans un lieu ouvert est prise par le responsable du traitement.

§ 2. La décision visée au § 1er est prise après avis positif du conseil communal de la commune où se situe le lieu.

Le conseil communal rend son avis après avoir consulté préalablement le chef de corps de la zone de police où se situe le lieu.

§ 3. Le responsable du traitement notifie la décision visée au § 1er à la Commission de la protection de la vie privée et au chef de corps de la zone de police où se situe le lieu. Il le fait au plus tard la veille du jour de la mise en service de la ou des caméras de surveillance.

Le Roi définit, après avis de la Commission de la protection de la vie privée, la forme et le contenu du formulaire standard qui est rempli à cette occasion ainsi que les modalités de transmission de ce formulaire à la Commission de la protection de la vie privée et au chef de corps de la zone de police où se situe le lieu ouvert.

HOOFDSTUK II. — Toepassingsgebied en verhouding tot andere wetgeving

Art. 3. Deze wet is van toepassing op de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's met het oog op bewaking en toezicht in de plaatsen bedoeld in artikel 2.

Deze wet is niet van toepassing op de plaatsing en het gebruik van:

1° bewakingscamera's geregeld door of krachtens een bijzondere wetgeving;

2° bewakingscamera's op de werkplaats met het oog op de veiligheid en de gezondheid, de bescherming van de goederen van de onderneming, de controle van het productieproces en de controle van de arbeid van de werknemer.

Art. 4. De wet van 8 december 1992 is van toepassing behalve in die gevallen waar deze wet uitdrukkelijk een andersluidende bepaling bevat.

HOOFDSTUK III. — Voorwaarden waaronder de plaatsing en het gebruik van vaste bewakingscamera's zijn toegestaan

Art. 5. § 1. De beslissing tot het plaatsen van een of meer bewakingscamera's in een niet-besloten plaats wordt genomen door de verantwoordelijke voor de verwerking.

§ 2. De in § 1 bedoelde beslissing wordt genomen nadat de gemeenteraad van de gemeente waar de plaats zich bevindt, een positief advies heeft gegeven.

De gemeenteraad verstrekt zijn advies na voorafgaandelijk de korpschef van de politiezone waar die plaats zich bevindt te hebben geraadpleegd.

§ 3. De verantwoordelijke voor de verwerking deelt de in § 1 bedoelde beslissing mee aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en aan de korpschef van de politiezone waar die plaats zich bevindt. Hij doet dat uiterlijk de dag vóór die waarop de bewakingscamera of -camera's in gebruik worden genomen.

De Koning bepaalt, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de vorm en de inhoud van het standaardformulier dat bij die gelegenheid moet worden ingevuld, alsook de wijze waarop dit formulier wordt overgezonden aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke

HOOFDSTUK II. — Toepassingsgebied en verhouding tot andere wetgeving

Art. 3. Deze wet is van toepassing op de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's met het oog op bewaking en toezicht in de plaatsen bedoeld in artikel 2.

Deze wet is niet van toepassing op de plaatsing en het gebruik van:

1° bewakingscamera's geregeld door of krachtens een bijzondere wetgeving;

2° bewakingscamera's op de werkplaats met het oog op de veiligheid en de gezondheid, de bescherming van de goederen van de onderneming, de controle van het productieproces en de controle van de arbeid van de werknemer.

Art. 4. De wet van 8 december 1992 is van toepassing behalve in die gevallen waar deze wet uitdrukkelijk een andersluidende bepaling bevat.

HOOFDSTUK III. — Voorwaarden waaronder de plaatsing en het gebruik van vaste bewakingscamera's zijn toegestaan

Art. 5. § 1. De beslissing tot het plaatsen van een of meer bewakingscamera's in een niet-besloten plaats wordt genomen door de verantwoordelijke voor de verwerking.

§ 2. De in § 1 bedoelde beslissing wordt genomen nadat de gemeenteraad van de gemeente waar de plaats zich bevindt, een positief advies heeft gegeven.

De gemeenteraad verstrekt zijn advies na voorafgaandelijk de korpschef van de politiezone waar die plaats zich bevindt te hebben geraadpleegd.

§ 3. De verantwoordelijke voor de verwerking deelt de in § 1 bedoelde beslissing mee aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en aan de korpschef van de politiezone waar die plaats zich bevindt. Hij doet dat uiterlijk de dag vóór die waarop de bewakingscamera of -camera's in gebruik worden genomen.

De Koning bepaalt, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de vorm en de inhoud van het standaardformulier dat bij die gelegenheid moet worden ingevuld, alsook de wijze waarop dit formulier wordt overgezonden aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke

Dans ce formulaire, le responsable du traitement atteste que l'installation et l'utilisation envisagée de la caméra ou des caméras sont conformes aux principes de la loi du 8 décembre 1992.

Le responsable du traitement appose à l'entrée du lieu ouvert, un pictogramme signalant l'existence d'une surveillance par caméra. Après avoir pris l'avis de la Commission de la protection de la vie privée, le Roi détermine le modèle de ce pictogramme et les informations qui doivent y figurer.

Le responsable du traitement s'assure que la ou les caméras de surveillance ne sont pas dirigées spécifiquement vers un lieu pour lequel il ne traite pas lui-même les données, sauf accord exprès du responsable du traitement pour le lieu en question.

§ 4. Le visionnage de ces images en temps réel n'est admis que sous le contrôle des services de police et dans le but de permettre aux services compétents d'intervenir immédiatement en cas d'infraction, de dommage, de nuisance ou d'atteinte à l'ordre public et de guider au mieux ces services dans leur intervention.

Un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, dont le projet est soumis pour avis à la Commission de la protection de la vie privée, détermine les conditions auxquelles les personnes susceptibles d'être habilitées à pratiquer le visionnage doivent satisfaire. Il désigne ces personnes, qui agissent sous le contrôle des services de police.

L'enregistrement d'images n'est autorisé que dans le but de réunir la preuve de nuisances ou de faits constitutifs d'infraction ou générateurs de dommages, de rechercher et d'identifier les auteurs des faits, les perturbateurs de l'ordre public, les témoins ou les victimes.

Si ces images ne peuvent contribuer à apporter la preuve d'une infraction, d'un dommage ou d'une nuisance ou ne peuvent permettre d'identifier un auteur, un perturbateur de l'ordre public, un témoin ou une victime, elles ne peuvent être conservées plus d'un mois.

Art. 6. § 1er. La décision d'installer une ou plusieurs caméras de surveillance dans un lieu fermé accessible au public est prise par le responsable du traitement.

§ 2. Le responsable du traitement notifie la décision visée au § 1er à la Commission de la protection de la

Dans ce formulaire, le responsable du traitement atteste que l'installation et l'utilisation envisagée de la caméra ou des caméras sont conformes aux principes de la loi du 8 décembre 1992.

Le responsable du traitement appose à l'entrée du lieu ouvert, un pictogramme signalant l'existence d'une surveillance par caméra. Après avoir pris l'avis de la Commission de la protection de la vie privée, le Roi détermine le modèle de ce pictogramme et les informations qui doivent y figurer.

Le responsable du traitement s'assure que la ou les caméras de surveillance ne sont pas dirigées spécifiquement vers un lieu pour lequel il ne traite pas lui-même les données, sauf accord exprès du responsable du traitement pour le lieu en question.

§ 4. Le visionnage de ces images en temps réel n'est admis que sous le contrôle des services de police et dans le but de permettre aux services compétents d'intervenir immédiatement en cas d'infraction, de dommage, de nuisance ou d'atteinte à l'ordre public et de guider au mieux ces services dans leur intervention.

Un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, dont le projet est soumis pour avis à la Commission de la protection de la vie privée, détermine les conditions auxquelles les personnes susceptibles d'être habilitées à pratiquer le visionnage doivent satisfaire. Il désigne ces personnes, qui agissent sous le contrôle des services de police.

L'enregistrement d'images n'est autorisé que dans le but de réunir la preuve de nuisances ou de faits constitutifs d'infraction ou générateurs de dommages, de rechercher et d'identifier les auteurs des faits, les perturbateurs de l'ordre public, les témoins ou les victimes.

Si ces images ne peuvent contribuer à apporter la preuve d'une infraction, d'un dommage ou d'une nuisance ou ne peuvent permettre d'identifier un auteur, un perturbateur de l'ordre public, un témoin ou une victime, elles ne peuvent être conservées plus d'un mois.

Art. 6. § 1er. La décision d'installer une ou plusieurs caméras de surveillance dans un lieu fermé accessible au public est prise par le responsable du traitement.

§ 2. Le responsable du traitement notifie la décision visée au § 1er à la Commission de la protection de la

levenssfeer en aan de korpschef van de politiezone waar de niet-besloten plaats zich bevindt. In dit formulier bevestigt de verantwoordelijke voor de verwerking dat de plaatsing en het voorgenomen gebruik van de camera of camera's in overeenstemming is met de beginselen van de wet van 8 december 1992.

De verantwoordelijke voor de verwerking plaatst bij de toegang tot de niet-besloten plaats een pictogram dat aangeeft dat er camerabewaking plaatsvindt. Het model van dat pictogram en de erop te vermelden inlichtingen worden door de Koning bepaald, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

De verantwoordelijke voor de verwerking ziet erop toe dat de bewakingscamera of -camera's niet specifiek gericht worden op een plaats waarvoor hij niet zelf de gegevens verwerkt, tenzij hij daarvoor expliciet de toestemming heeft van de verantwoordelijke voor de verwerking van de betrokken plaats.

§ 4. Het bekijken van deze beelden in real time is uitsluitend toegestaan onder toezicht van de politiediensten opdat de bevoegde diensten onmiddellijk kunnen ingrijpen bij misdrijf, schade, overlast of verstoring van de openbare orde en deze diensten in hun optreden optimaal kunnen worden gestuurd.

Een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, waarvan het ontwerp voor advies is voorgelegd aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, bepaalt de voorwaarden waaronder personen bevoegd kunnen zijn om deze beelden te bekijken en wijst deze personen aan, die handelen onder toezicht van de politiediensten.

Het opnemen van beelden is uitsluitend toegestaan teneinde bewijzen te verzamelen van overlast of van feiten die een misdrijf opleveren of schade veroorzaken en daders, verstoorders van de openbare orde, getuigen of slachtoffers op te sporen en te identificeren.

Indien deze beelden geen bijdrage kunnen leveren tot het bewijzen van een misdrijf, van schade of van overlast of tot het identificeren van een dader, een verstoorder van de openbare orde, een getuige of een slachtoffer, worden zij niet langer dan één maand bewaard.

Art. 6. § 1. De beslissing tot het plaatsen van een of meer bewakingscamera's in een voor het publiek toegankelijke besloten plaats wordt genomen door de verantwoordelijke voor de verwerking.

§ 2. De verantwoordelijke voor de verwerking deelt de in § 1 bedoelde beslissing mee aan de Commissie

levenssfeer en aan de korpschef van de politiezone waar de niet-besloten plaats zich bevindt. In dit formulier bevestigt de verantwoordelijke voor de verwerking dat de plaatsing en het voorgenomen gebruik van de camera of camera's in overeenstemming is met de beginselen van de wet van 8 december 1992.

De verantwoordelijke voor de verwerking plaatst bij de toegang tot de niet-besloten plaats een pictogram dat aangeeft dat er camerabewaking plaatsvindt. Het model van dat pictogram en de erop te vermelden inlichtingen worden door de Koning bepaald, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

De verantwoordelijke voor de verwerking ziet erop toe dat de bewakingscamera of -camera's niet specifiek gericht worden op een plaats waarvoor hij niet zelf de gegevens verwerkt, tenzij hij daarvoor expliciet de toestemming heeft van de verantwoordelijke voor de verwerking van de betrokken plaats.

§ 4. Het bekijken van deze beelden in real time is uitsluitend toegestaan onder toezicht van de politiediensten opdat de bevoegde diensten onmiddellijk kunnen ingrijpen bij misdrijf, schade, overlast of verstoring van de openbare orde en deze diensten in hun optreden optimaal kunnen worden gestuurd.

Een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, waarvan het ontwerp voor advies is voorgelegd aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, bepaalt de voorwaarden waaronder personen bevoegd kunnen zijn om deze beelden te bekijken en wijst deze personen aan, die handelen onder toezicht van de politiediensten.

Het opnemen van beelden is uitsluitend toegestaan teneinde bewijzen te verzamelen van overlast of van feiten die een misdrijf opleveren of schade veroorzaken en daders, verstoorders van de openbare orde, getuigen of slachtoffers op te sporen en te identificeren.

Indien deze beelden geen bijdrage kunnen leveren tot het bewijzen van een misdrijf, van schade of van overlast of tot het identificeren van een dader, een verstoorder van de openbare orde, een getuige of een slachtoffer, worden zij niet langer dan één maand bewaard.

Art. 6. § 1. De beslissing tot het plaatsen van een of meer bewakingscamera's in een voor het publiek toegankelijke besloten plaats wordt genomen door de verantwoordelijke voor de verwerking.

§ 2. De verantwoordelijke voor de verwerking deelt de in § 1 bedoelde beslissing mee aan de Commissie

vie privée et au chef de corps de la zone de police où se situe le lieu. Il le fait au plus tard la veille du jour de la mise en service de la ou des caméras de surveillance.

Le Roi définit, après avis de la Commission de la protection de la vie privée, la forme et le contenu du formulaire standard qui est rempli à cette occasion ainsi que les modalités de transmission de ce formulaire à la Commission de la protection de la vie privée et au chef de corps de la zone de police où se situe le lieu. Ce formulaire atteste que l'utilisation de la ou des caméras est conforme aux principes définis dans la loi du 8 décembre 1992.

Le responsable du traitement appose à l'entrée du lieu fermé accessible au public, un pictogramme signalant l'existence d'une surveillance par caméra. Après avoir pris l'avis de la Commission de la protection de la vie privée, le Roi détermine le modèle de ce pictogramme et les informations qui doivent y figurer.

Le responsable du traitement s'assure que la ou les caméras de surveillance ne sont pas dirigées spécifiquement vers un lieu pour lequel il ne traite pas lui-même les données.

§ 3. Le visionnage des images en temps réel n'est admis que dans le but de permettre une intervention immédiate en cas d'infraction, de dommage, de nuisance ou d'atteinte à l'ordre public.

L'enregistrement d'images n'est autorisé que dans le but de réunir la preuve de nuisances, de faits constitutifs d'infraction ou générateurs de dommages, de rechercher et d'identifier les auteurs des faits, les perturbateurs de l'ordre public, les témoins ou les victimes.

Si ces images ne peuvent contribuer à apporter la preuve d'une infraction, d'un dommage ou d'une nuisance ou ne peuvent permettre d'identifier un auteur des faits, un perturbateur de l'ordre public, un témoin ou une victime, elles ne peuvent être conservées plus d'un mois.

Art. 7. § 1er. La décision d'installer une ou plusieurs caméras de surveillance dans un lieu fermé non accessible au public est prise par le responsable du traitement.

§ 2. Le responsable du traitement notifie la décision visée au § 1er à la Commission de la protection de la

vie privée et au chef de corps de la zone de police où se situe le lieu. Il le fait au plus tard la veille du jour de la mise en service de la ou des caméras de surveillance.

Le Roi définit, après avis de la Commission de la protection de la vie privée, la forme et le contenu du formulaire standard qui est rempli à cette occasion ainsi que les modalités de transmission de ce formulaire à la Commission de la protection de la vie privée et au chef de corps de la zone de police où se situe le lieu. Ce formulaire atteste que l'utilisation de la ou des caméras est conforme aux principes définis dans la loi du 8 décembre 1992.

Le responsable du traitement appose à l'entrée du lieu fermé accessible au public, un pictogramme signalant l'existence d'une surveillance par caméra. Après avoir pris l'avis de la Commission de la protection de la vie privée, le Roi détermine le modèle de ce pictogramme et les informations qui doivent y figurer.

Le responsable du traitement s'assure que la ou les caméras de surveillance ne sont pas dirigées spécifiquement vers un lieu pour lequel il ne traite pas lui-même les données.

§ 3. Le visionnage des images en temps réel n'est admis que dans le but de permettre une intervention immédiate en cas d'infraction, de dommage, de nuisance ou d'atteinte à l'ordre public.

L'enregistrement d'images n'est autorisé que dans le but de réunir la preuve de nuisances, de faits constitutifs d'infraction ou générateurs de dommages, de rechercher et d'identifier les auteurs des faits, les perturbateurs de l'ordre public, les témoins ou les victimes.

Si ces images ne peuvent contribuer à apporter la preuve d'une infraction, d'un dommage ou d'une nuisance ou ne peuvent permettre d'identifier un auteur des faits, un perturbateur de l'ordre public, un témoin ou une victime, elles ne peuvent être conservées plus d'un mois.

Art. 7. § 1er. La décision d'installer une ou plusieurs caméras de surveillance dans un lieu fermé non accessible au public est prise par le responsable du traitement.

§ 2. Le responsable du traitement notifie la décision visée au § 1er à la Commission de la protection de la

voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de korpschef van de politiezone waar die plaats zich bevindt. Hij doet dat uiterlijk de dag vóór die waarop de bewakingscamera of -camera's in gebruik worden genomen.

De Koning bepaalt, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de vorm en de inhoud van het standaardformulier dat bij die gelegenheid moet worden ingevuld, alsook de wijze waarop dit formulier wordt overgezonden aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de korpschef van de politiezone waar die plaats zich bevindt. Dit formulier bevestigt dat het gebruik van de camera of camera's in overeenstemming is met de in de wet van 8 december 1992 bepaalde beginselen.

De verantwoordelijke voor de verwerking plaatst bij de toegang tot de voor het publiek toegankelijke besloten plaats een pictogram dat aangeeft dat er camerabewaking plaatsvindt. Het model van dat pictogram en de erop te vermelden inlichtingen worden door de Koning bepaald, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

De verantwoordelijke voor de verwerking ziet erop toe dat de bewakingscamera of -camera's niet specifiek gericht worden op een plaats waarvoor hij niet zelf de gegevens verwerkt.

§ 3. Het bekijken van beelden in real time is uitsluitend toegestaan om onmiddellijk te kunnen ingrijpen bij misdrijf, schade, overlast of verstoring van de openbare orde.

Het opnemen van beelden is uitsluitend toegestaan teneinde bewijzen te verzamelen van overlast of van feiten die een misdrijf opleveren of schade veroorzaken en daders, verstoorders van de openbare orde, getuigen of slachtoffers op te sporen en te identificeren.

Indien deze beelden geen bijdrage kunnen leveren tot het bewijzen van een misdrijf, van schade of van overlast of tot het identificeren van een dader, een verstoorder van de openbare orde, een getuige of een slachtoffer, worden zij niet langer dan één maand bewaard.

Art. 7. § 1. De beslissing tot het plaatsen van een of meer bewakingscamera's in een voor het publiek niet toegankelijke besloten plaats wordt genomen door de verantwoordelijke voor de verwerking.

§ 2. De verantwoordelijke voor de verwerking deelt de in § 1 bedoelde beslissing mee aan de Commissie

voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de korpschef van de politiezone waar die plaats zich bevindt. Hij doet dat uiterlijk de dag vóór die waarop de bewakingscamera of -camera's in gebruik worden genomen.

De Koning bepaalt, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de vorm en de inhoud van het standaardformulier dat bij die gelegenheid moet worden ingevuld, alsook de wijze waarop dit formulier wordt overgezonden aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de korpschef van de politiezone waar die plaats zich bevindt. Dit formulier bevestigt dat het gebruik van de camera of camera's in overeenstemming is met de in de wet van 8 december 1992 bepaalde beginselen.

De verantwoordelijke voor de verwerking plaatst bij de toegang tot de voor het publiek toegankelijke besloten plaats een pictogram dat aangeeft dat er camerabewaking plaatsvindt. Het model van dat pictogram en de erop te vermelden inlichtingen worden door de Koning bepaald, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

De verantwoordelijke voor de verwerking ziet erop toe dat de bewakingscamera of -camera's niet specifiek gericht worden op een plaats waarvoor hij niet zelf de gegevens verwerkt.

§ 3. Het bekijken van beelden in real time is uitsluitend toegestaan om onmiddellijk te kunnen ingrijpen bij misdrijf, schade, overlast of verstoring van de openbare orde.

Het opnemen van beelden is uitsluitend toegestaan teneinde bewijzen te verzamelen van overlast of van feiten die een misdrijf opleveren of schade veroorzaken en daders, verstoorders van de openbare orde, getuigen of slachtoffers op te sporen en te identificeren.

Indien deze beelden geen bijdrage kunnen leveren tot het bewijzen van een misdrijf, van schade of van overlast of tot het identificeren van een dader, een verstoorder van de openbare orde, een getuige of een slachtoffer, worden zij niet langer dan één maand bewaard.

Art. 7. § 1. De beslissing tot het plaatsen van een of meer bewakingscamera's in een voor het publiek niet toegankelijke besloten plaats wordt genomen door de verantwoordelijke voor de verwerking.

§ 2. De verantwoordelijke voor de verwerking deelt de in § 1 bedoelde beslissing mee aan de Commissie

vie privée et au chef de corps de la zone de police où se situe le lieu. Il le fait au plus tard la veille du jour de la mise en service de la ou des caméras de surveillance.

Le Roi définit, après avis de la Commission de la protection de la vie privée, la forme et le contenu du formulaire standard qui est rempli à cette occasion ainsi que les modalités de transmission de ce formulaire à la Commission de la protection de la vie privée et au chef de corps de la zone de police où se situe le lieu. Ce formulaire atteste que l'utilisation de la ou des caméras est conforme aux principes définis dans la loi du 8 décembre 1992.

La notification à la Commission de la protection de la vie privée et au chef de corps de la zone de police où se situe le lieu ne doit pas être effectuée pour la ou les caméras de surveillance qui sont installées et utilisées par une personne physique à des fins personnelles ou domestiques.

Le responsable du traitement appose à l'entrée du lieu fermé non accessible au public, un pictogramme signalant l'existence d'une surveillance par caméra. Après avoir pris l'avis de la Commission de la protection de la vie privée, le Roi détermine le modèle de ce pictogramme et les informations qui doivent y figurer.

Le responsable du traitement s'assure que la ou les caméras de surveillance ne sont pas dirigées spécifiquement vers un lieu pour lequel il ne traite pas lui-même les données. En cas de surveillance d'une entrée privée située à front d'un lieu ouvert ou d'un lieu fermé accessible au public, la ou les caméras de surveillance sont orientées de manière à limiter la prise d'images de ce lieu à son strict minimum.

§ 3. Si ces images ne peuvent contribuer à apporter la preuve d'une infraction, d'un dommage ou d'une nuisance ou ne peuvent permettre d'identifier un auteur des faits, un perturbateur de l'ordre public, un témoin ou une victime, elles ne peuvent être conservées plus d'un mois.

CHAPITRE III/ 1 — Conditions sous lesquelles l'utilisation de caméras de surveillance mobiles est autorisée

Art. 7/1. Les services de police peuvent avoir recours aux caméras de surveillance mobiles dans le cadre de

vie privée et au chef de corps de la zone de police où se situe le lieu. Il le fait au plus tard la veille du jour de la mise en service de la ou des caméras de surveillance.

Le Roi définit, après avis de la Commission de la protection de la vie privée, la forme et le contenu du formulaire standard qui est rempli à cette occasion ainsi que les modalités de transmission de ce formulaire à la Commission de la protection de la vie privée et au chef de corps de la zone de police où se situe le lieu. Ce formulaire atteste que l'utilisation de la ou des caméras est conforme aux principes définis dans la loi du 8 décembre 1992.

La notification à la Commission de la protection de la vie privée et au chef de corps de la zone de police où se situe le lieu ne doit pas être effectuée pour la ou les caméras de surveillance qui sont installées et utilisées par une personne physique à des fins personnelles ou domestiques.

Le responsable du traitement appose à l'entrée du lieu fermé non accessible au public, un pictogramme signalant l'existence d'une surveillance par caméra. Après avoir pris l'avis de la Commission de la protection de la vie privée, le Roi détermine le modèle de ce pictogramme et les informations qui doivent y figurer.

Le responsable du traitement s'assure que la ou les caméras de surveillance ne sont pas dirigées spécifiquement vers un lieu pour lequel il ne traite pas lui-même les données. En cas de surveillance d'une entrée privée située à front d'un lieu ouvert ou d'un lieu fermé accessible au public, la ou les caméras de surveillance sont orientées de manière à limiter la prise d'images de ce lieu à son strict minimum.

§ 3. Si ces images ne peuvent contribuer à apporter la preuve d'une infraction, d'un dommage ou d'une nuisance ou ne peuvent permettre d'identifier un auteur des faits, un perturbateur de l'ordre public, un témoin ou une victime, elles ne peuvent être conservées plus d'un mois.

CHAPITRE III/ 1 — Conditions sous lesquelles l'utilisation de caméras de surveillance mobiles est autorisée

Art. 7/1. Les services de police peuvent avoir recours aux caméras de surveillance mobiles dans le cadre de

voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de korpschef van de politiezone waar die plaats zich bevindt. Hij doet dat uiterlijk de dag vóór die waarop de bewakingscamera of -camera's in gebruik worden genomen.

De Koning bepaalt, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de vorm en de inhoud van het standaardformulier dat bij die gelegenheid moet worden ingevuld alsook de wijze waarop dit formulier wordt overgezonden aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de korpschef van de politiezone waar die plaats zich bevindt. Dit formulier bevestigt dat het gebruik van de camera of camera's in overeenstemming is met de in de wet van 8 december 1992 bepaalde beginselen.

De beslissing hoeft niet te worden meegedeeld aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de korpschef van de politiezone waar die plaats zich bevindt, wanneer de bewakingscamera of -camera's door een natuurlijke persoon worden aangewend voor persoonlijk of huiselijk gebruik.

De verantwoordelijke voor de verwerking plaatst bij de toegang tot de voor het publiek niet toegankelijke besloten plaats een pictogram dat aangeeft dat er camerabewaking plaatsvindt. Het model van dat pictogram en de erop te vermelden inlichtingen worden door de Koning bepaald, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

De verantwoordelijke voor de verwerking ziet erop toe dat de bewakingscamera of -camera's niet specifiek gericht worden op een plaats waarvoor hij niet zelf de gegevens verwerkt. In geval van bewaking van een privéingang tegenover een niet-besloten plaats of een voor het publiek toegankelijke besloten plaats, worden de bewakingscamera of -camera's zo gericht dat de opnamen op die plaats tot het strikte minimum worden beperkt.

§ 3. Indien deze beelden geen bijdrage kunnen leveren tot het bewijzen van een misdrijf, van schade of van overlast of tot het identificeren van een dader, een verstoorder van de openbare orde, een getuige of een slachtoffer, worden zij niet langer dan één maand bewaard.

HOOFDSTUK III/ 1 — Voorwaarden waaronder het gebruik van mobiele bewakingscamera's is toegestaan.

Art. 7/1. De politiediensten kunnen gebruik maken van mobiele bewakingscamera's in het kader van grote

voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de korpschef van de politiezone waar die plaats zich bevindt. Hij doet dat uiterlijk de dag vóór die waarop de bewakingscamera of -camera's in gebruik worden genomen.

De Koning bepaalt, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de vorm en de inhoud van het standaardformulier dat bij die gelegenheid moet worden ingevuld alsook de wijze waarop dit formulier wordt overgezonden aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de korpschef van de politiezone waar die plaats zich bevindt. Dit formulier bevestigt dat het gebruik van de camera of camera's in overeenstemming is met de in de wet van 8 december 1992 bepaalde beginselen.

De beslissing hoeft niet te worden meegedeeld aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de korpschef van de politiezone waar die plaats zich bevindt, wanneer de bewakingscamera of -camera's door een natuurlijke persoon worden aangewend voor persoonlijk of huiselijk gebruik.

De verantwoordelijke voor de verwerking plaatst bij de toegang tot de voor het publiek niet toegankelijke besloten plaats een pictogram dat aangeeft dat er camerabewaking plaatsvindt. Het model van dat pictogram en de erop te vermelden inlichtingen worden door de Koning bepaald, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

De verantwoordelijke voor de verwerking ziet erop toe dat de bewakingscamera of -camera's niet specifiek gericht worden op een plaats waarvoor hij niet zelf de gegevens verwerkt. In geval van bewaking van een privéingang tegenover een niet-besloten plaats of een voor het publiek toegankelijke besloten plaats, worden de bewakingscamera of -camera's zo gericht dat de opnamen op die plaats tot het strikte minimum worden beperkt.

§ 3. Indien deze beelden geen bijdrage kunnen leveren tot het bewijzen van een misdrijf, van schade of van overlast of tot het identificeren van een dader, een verstoorder van de openbare orde, een getuige of een slachtoffer, worden zij niet langer dan één maand bewaard.

HOOFDSTUK III/ 1 — Voorwaarden waaronder het gebruik van mobiele bewakingscamera's is toegestaan.

Art. 7/1. De politiediensten kunnen gebruik maken van mobiele bewakingscamera's in het kader van grote

grands rassemblements, tels que visés à l'article 22 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police. Il s'agit exclusivement de missions non permanentes et dont la durée d'exécution est limitée.

Des caméras de surveillance mobiles peuvent être utilisées dans un lieu ouvert ou dans un lieu fermé accessible au public.

Art. 7/2. § 1er. La décision de recourir à des caméras de surveillance mobiles dans un lieu ouvert est prise par l'officier de police administrative à qui la responsabilité opérationnelle est confiée conformément aux articles 7/1 à 7/4 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police. Il en informe le bourgmestre ou les bourgmestres concernés dans les plus brefs délais.

§ 2. La décision de recourir aux caméras de surveillance mobiles dans un lieu fermé accessible au public est prise par le bourgmestre.

La responsabilité opérationnelle est assurée par l'officier de police administrative, désigné conformément aux articles 7/1 à 7/4 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police.

En cas d'extrême urgence uniquement, ce dernier peut décider seul de recourir à l'utilisation de caméras mobiles. Il en informe le bourgmestre concerné sur le champ.

§ 3. L'officier de police administrative visé aux paragraphes 1er et 2, veille aussi à ce que l'utilisation des caméras soit ciblée et efficace et qu'elle soit conforme aux principes définis dans la loi du 8 décembre 1992.

Lorsque l'officier de police administrative, décide de recourir à l'utilisation de caméras mobiles, il notifie la décision au plus tard la veille du jour dudit rassemblement à la Commission de la protection de la vie privée sauf en cas d'urgence. Dans ce dernier cas, il est tenu de transmettre au plus tard dans les sept jours, une notification à la Commission de la protection de la vie privée.

§ 4. Le visionnage de ces images en temps réel par les services de police n'est admis que dans le but de permettre aux services compétents d'agir préventivement et d'intervenir immédiatement en cas d'infraction, de dommage, de nuisance ou d'atteinte à l'ordre public, et de guider ces services au mieux dans leur intervention.

grands rassemblements, tels que visés à l'article 22 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police. Il s'agit exclusivement de missions non permanentes et dont la durée d'exécution est limitée.

Des caméras de surveillance mobiles peuvent être utilisées dans un lieu ouvert ou dans un lieu fermé accessible au public.

Art. 7/2. § 1er. La décision de recourir à des caméras de surveillance mobiles dans un lieu ouvert est prise par l'officier de police administrative à qui la responsabilité opérationnelle est confiée conformément aux articles 7/1 à 7/4 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police. Il en informe le bourgmestre ou les bourgmestres concernés dans les plus brefs délais.

§ 2. La décision de recourir aux caméras de surveillance mobiles dans un lieu fermé accessible au public est prise par le bourgmestre.

La responsabilité opérationnelle est assurée par l'officier de police administrative, désigné conformément aux articles 7/1 à 7/4 de la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police.

En cas d'extrême urgence uniquement, ce dernier peut décider seul de recourir à l'utilisation de caméras mobiles. Il en informe le bourgmestre concerné sur le champ.

§ 3. L'officier de police administrative visé aux paragraphes 1er et 2, veille aussi à ce que l'utilisation des caméras soit ciblée et efficace et qu'elle soit conforme aux principes définis dans la loi du 8 décembre 1992.

Lorsque l'officier de police administrative, décide de recourir à l'utilisation de caméras mobiles, il notifie la décision au plus tard la veille du jour dudit rassemblement à la Commission de la protection de la vie privée sauf en cas d'urgence. Dans ce dernier cas, il est tenu de transmettre au plus tard dans les sept jours, une notification à la Commission de la protection de la vie privée.

§ 4. Le visionnage de ces images en temps réel par les services de police n'est admis que dans le but de permettre aux services compétents d'agir préventivement et d'intervenir immédiatement en cas d'infraction, de dommage, de nuisance ou d'atteinte à l'ordre public, et de guider ces services au mieux dans leur intervention.

volkstoelopen, als bedoeld in artikel 22 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt. Het betreft uitsluitend niet-permanente opdrachten die tevens in uitvoeringstijd beperkt zijn.

Mobiele bewakingscamera's kunnen worden gebruikt in een niet-besloten plaats of een voor het publiek toegankelijke besloten plaats.

Art. 7/2. § 1. De beslissing tot het gebruik van mobiele bewakingscamera's in een niet-besloten plaats wordt genomen door de officier van bestuurlijke politie aan wie de operationele verantwoordelijkheid is toevertrouwd in overeenstemming met de artikelen 7/1 tot 7/4 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt. Hij brengt de betrokken burgemeester of burgemeesters hiervan zo spoedig mogelijk op de hoogte.

§ 2. De beslissing tot het gebruik van mobiele bewakingscamera's in een voor het publiek toegankelijke besloten plaats wordt genomen door de burgemeester.

De operationele verantwoordelijkheid wordt waargenomen door de officier van bestuurlijke politie aangewezen in overeenstemming met de artikelen 7/1 tot 7/4 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt.

Enkel bij uiterste hoogdringendheid kan deze laatste zelf besluiten tot het gebruik van mobiele camera's. Hij brengt de betrokken burgemeester hiervan onmiddellijk op de hoogte.

§ 3. De officier van bestuurlijke politie, bedoeld in de paragrafen 1 en 2, waakt er tevens over dat het gebruik van de camera's doelmatig en efficiënt is en in overeenstemming is met de in de wet van 8 december 1992 bepaalde beginselen.

Wanneer de officier van bestuurlijke politie beslist over te gaan tot het gebruik van mobiele camera's, geeft hij de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer kennis van die beslissing ten laatste op de dag die voorafgaat aan de genoemde volkstoeloop, behalve in het geval van dringende noodzakelijkheid. In dat laatste geval dient hij ten laatste binnen de zeven dagen een kennisgeving aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer te bezorgen.

§ 4. Het bekijken van deze beelden in real time door de politiediensten is uitsluitend toegestaan, opdat de bevoegde diensten zich preventief kunnen opstellen en onmiddellijk kunnen ingrijpen bij misdrijf, schade, overlast of verstoring van de openbare orde en deze diensten in hun optreden optimaal kunnen worden gestuurd.

volkstoelopen, als bedoeld in artikel 22 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt. Het betreft uitsluitend niet-permanente opdrachten die tevens in uitvoeringstijd beperkt zijn.

Mobiele bewakingscamera's kunnen worden gebruikt in een niet-besloten plaats of een voor het publiek toegankelijke besloten plaats.

Art. 7/2. § 1. De beslissing tot het gebruik van mobiele bewakingscamera's in een niet-besloten plaats wordt genomen door de officier van bestuurlijke politie aan wie de operationele verantwoordelijkheid is toevertrouwd in overeenstemming met de artikelen 7/1 tot 7/4 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt. Hij brengt de betrokken burgemeester of burgemeesters hiervan zo spoedig mogelijk op de hoogte.

§ 2. De beslissing tot het gebruik van mobiele bewakingscamera's in een voor het publiek toegankelijke besloten plaats wordt genomen door de burgemeester.

De operationele verantwoordelijkheid wordt waargenomen door de officier van bestuurlijke politie aangewezen in overeenstemming met de artikelen 7/1 tot 7/4 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt.

Enkel bij uiterste hoogdringendheid kan deze laatste zelf besluiten tot het gebruik van mobiele camera's. Hij brengt de betrokken burgemeester hiervan onmiddellijk op de hoogte.

§ 3. De officier van bestuurlijke politie, bedoeld in de paragrafen 1 en 2, waakt er tevens over dat het gebruik van de camera's doelmatig en efficiënt is en in overeenstemming is met de in de wet van 8 december 1992 bepaalde beginselen.

Wanneer de officier van bestuurlijke politie beslist over te gaan tot het gebruik van mobiele camera's, geeft hij de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer kennis van die beslissing ten laatste op de dag die voorafgaat aan de genoemde volkstoeloop, behalve in het geval van dringende noodzakelijkheid. In dat laatste geval dient hij ten laatste binnen de zeven dagen een kennisgeving aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer te bezorgen.

§ 4. Het bekijken van deze beelden in real time door de politiediensten is uitsluitend toegestaan, opdat de bevoegde diensten zich preventief kunnen opstellen en onmiddellijk kunnen ingrijpen bij misdrijf, schade, overlast of verstoring van de openbare orde en deze diensten in hun optreden optimaal kunnen worden gestuurd.

§ 5. L'enregistrement d'images n'est autorisé que dans le but:

- de prendre des mesures préventives destinées à éviter une perturbation de l'ordre public;
- de réunir la preuve de faits constitutifs d'une infraction ou d'une atteinte à l'ordre public;
- de réunir la preuve de faits constitutifs de dommages ou de nuisances;
- de rechercher et d'identifier un auteur des faits, un perturbateur de l'ordre public, des témoins ou des victimes.

§ 6. Si les images ne peuvent contribuer à apporter la preuve d'une infraction, d'un dommage ou d'une nuisance ou ne peuvent permettre d'identifier un auteur, un perturbateur de l'ordre public, un témoin ou une victime, elles ne peuvent être conservées plus d'un mois.

CHAPITRE IV. — Dispositions communes

Art. 8. Toute utilisation cachée de caméras de surveillance est interdite.

Est considérée comme utilisation cachée, toute utilisation de caméras de surveillance qui n'a pas été autorisée au préalable par la personne filmée.

Vaut autorisation préalable:

1° le fait de pénétrer dans un lieu où un pictogramme signale l'existence d'une surveillance par caméra;

2° la présence dans un lieu ouvert ou dans un lieu fermé accessible au public où des caméras de surveillance mobiles sont utilisées de manière visible comme visé à l'article 7/1.

Les caméras de surveillance mobiles, montées à bord de véhicules, de navires ou d'aéronefs non banalisés, sont réputées être utilisées de manière visible.

Art. 9. Seul le responsable du traitement pour ce qui est des lieux fermés accessibles au public ou des lieux fermés non accessibles au public ou la personne agissant sous son autorité a accès aux images.

Le responsable du traitement ou la personne agissant sous son autorité prend toutes les mesures de précaution nécessaires pour éviter que des personnes non autorisées n'aient accès aux images.

§ 5. L'enregistrement d'images n'est autorisé que dans le but:

- de prendre des mesures préventives destinées à éviter une perturbation de l'ordre public;
- de réunir la preuve de faits constitutifs d'une infraction ou d'une atteinte à l'ordre public;
- de réunir la preuve de faits constitutifs de dommages ou de nuisances;
- de rechercher et d'identifier un auteur des faits, un perturbateur de l'ordre public, des témoins ou des victimes.

§ 6. Si les images ne peuvent contribuer à apporter la preuve d'une infraction, d'un dommage ou d'une nuisance ou ne peuvent permettre d'identifier un auteur, un perturbateur de l'ordre public, un témoin ou une victime, elles ne peuvent être conservées plus d'un mois.

CHAPITRE IV. — Dispositions communes

Art. 8. Toute utilisation cachée de caméras de surveillance est interdite.

Est considérée comme utilisation cachée, toute utilisation de caméras de surveillance qui n'a pas été autorisée au préalable par la personne filmée.

Vaut autorisation préalable:

1° le fait de pénétrer dans un lieu où un pictogramme signale l'existence d'une surveillance par caméra;

2° la présence dans un lieu ouvert ou dans un lieu fermé accessible au public où des caméras de surveillance mobiles sont utilisées de manière visible comme visé à l'article 7/1.

Les caméras de surveillance mobiles, montées à bord de véhicules, de navires ou d'aéronefs non banalisés, sont réputées être utilisées de manière visible.

Art. 9. Seul le responsable du traitement pour ce qui est des lieux fermés accessibles au public ou des lieux fermés non accessibles au public ou la personne agissant sous son autorité a accès aux images.

Le responsable du traitement ou la personne agissant sous son autorité prend toutes les mesures de précaution nécessaires pour éviter que des personnes non autorisées n'aient accès aux images.

§ 5. Het opnemen van beelden is uitsluitend toegestaan teneinde:

- preventieve maatregelen te nemen om een verstoring van de openbare orde te vermijden;
- bewijzen te verzamelen van feiten die een misdrijf opleveren of een aantasting van de openbare orde;
- bewijzen te verzamelen van feiten die schade of overlast veroorzaken;
- een dader, een verstoorder van de openbare orde, getuigen of slachtoffers op te sporen en te identificeren.

§ 6. Indien de beelden geen bijdrage kunnen leveren tot het bewijzen van een misdrijf, van schade of van overlast of tot het identificeren van een dader, een verstoorder van de openbare orde, een getuige of een slachtoffer, worden zij niet langer dan één maand bewaard.

HOOFDSTUK IV. — Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 8. Elk heimelijk gebruik van bewakingscamera's is verboden.

Als heimelijk gebruik wordt beschouwd, elk gebruik van bewakingscamera's zonder voorafgaande toestemming van de gefilmde persoon.

Geldt als voorafgaande toestemming:

1° het betreden van een plaats waar een pictogram aangeeft dat er camerabewaking plaatsvindt;

2° de aanwezigheid op een niet-besloten plaats of op een voor het publiek toegankelijke besloten plaats waar op zichtbare wijze van mobiele bewakingscamera's gebruik wordt gemaakt als bedoeld in artikel 7/1.

Mobiele bewakingscamera's, gemonteerd op niet-gebanaliseerde voertuigen, vaartuigen of luchtvaartuigen, worden geacht op zichtbare wijze gebruikt te zijn.

Art. 9. Uitsluitend de verantwoordelijke voor de verwerking inzake voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen of niet voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen of de persoon die onder zijn gezag handelt, heeft toegang tot de beelden.

De verantwoordelijke voor de verwerking of de persoon die onder zijn gezag handelt, neemt alle nodige voorzorgsmaatregelen teneinde de toegang tot de beelden te beveiligen tegen toegang door onbevoegden.

§ 5. Het opnemen van beelden is uitsluitend toegestaan teneinde:

- preventieve maatregelen te nemen om een verstoring van de openbare orde te vermijden;
- bewijzen te verzamelen van feiten die een misdrijf opleveren of een aantasting van de openbare orde;
- bewijzen te verzamelen van feiten die schade of overlast veroorzaken;
- een dader, een verstoorder van de openbare orde, getuigen of slachtoffers op te sporen en te identificeren.

§ 6. Indien de beelden geen bijdrage kunnen leveren tot het bewijzen van een misdrijf, van schade of van overlast of tot het identificeren van een dader, een verstoorder van de openbare orde, een getuige of een slachtoffer, worden zij niet langer dan één maand bewaard.

HOOFDSTUK IV. — Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 8. Elk heimelijk gebruik van bewakingscamera's is verboden.

Als heimelijk gebruik wordt beschouwd, elk gebruik van bewakingscamera's zonder voorafgaande toestemming van de gefilmde persoon.

Geldt als voorafgaande toestemming:

1° het betreden van een plaats waar een pictogram aangeeft dat er camerabewaking plaatsvindt;

2° de aanwezigheid op een niet-besloten plaats of op een voor het publiek toegankelijke besloten plaats waar op zichtbare wijze van mobiele bewakingscamera's gebruik wordt gemaakt als bedoeld in artikel 7/1.

Mobiele bewakingscamera's, gemonteerd op niet-gebanaliseerde voertuigen, vaartuigen of luchtvaartuigen, worden geacht op zichtbare wijze gebruikt te zijn.

Art. 9. Uitsluitend de verantwoordelijke voor de verwerking inzake voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen of niet voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen of de persoon die onder zijn gezag handelt, heeft toegang tot de beelden.

De verantwoordelijke voor de verwerking of de persoon die onder zijn gezag handelt, neemt alle nodige voorzorgsmaatregelen teneinde de toegang tot de beelden te beveiligen tegen toegang door onbevoegden.

Les personnes qui ont accès aux images sont soumises au devoir de discrétion en ce qui concerne les données personnelles fournies par les images, étant entendu que le responsable du traitement pour ce qui est des lieux fermés accessibles au public ou des lieux fermés non accessibles au public ou la personne agissant sous son autorité:

1° peut transmettre les images aux services de police ou aux autorités judiciaires s'il constate des faits pouvant être constitutifs d'infraction ou de nuisances et que les images peuvent contribuer à faire la preuve de ces faits ou à en identifier les auteurs;

2° doit transmettre les images aux services de police si ceux-ci les réclament dans le cadre de leurs missions de police administrative ou judiciaire et si les images concernent l'infraction ou les nuisances constatées. S'il s'agit d'un lieu fermé non accessible au public, le responsable du traitement ou la personne agissant sous son autorité peut toutefois exiger la production d'un mandat judiciaire dans le cadre d'une information ou d'une instruction.

Art. 10. Les caméras de surveillance ne peuvent ni fournir des images qui portent atteinte à l'intimité d'une personne, ni viser à recueillir des informations relatives aux opinions philosophiques, religieuses, politiques ou syndicales, à l'origine ethnique ou sociale, à la vie sexuelle ou à l'état de santé.

Art. 11. Le recours à certaines applications de la surveillance par caméra peut être interdit ou soumis à des conditions supplémentaires par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, dont le projet est soumis pour avis à la Commission de la protection de la vie privée.

Les personnes qui ont accès aux images sont soumises au devoir de discrétion en ce qui concerne les données personnelles fournies par les images, étant entendu que le responsable du traitement pour ce qui est des lieux fermés accessibles au public ou des lieux fermés non accessibles au public ou la personne agissant sous son autorité:

1° peut transmettre les images aux services de police ou aux autorités judiciaires s'il constate des faits pouvant être constitutifs d'infraction ou de nuisances et que les images peuvent contribuer à faire la preuve de ces faits ou à en identifier les auteurs;

2° doit transmettre gratuitement les images aux services de police si ceux-ci les réclament dans le cadre de leurs missions de police administrative ou judiciaire et si les images concernent l'infraction ou les nuisances constatées. S'il s'agit d'un lieu fermé non accessible au public, le responsable du traitement ou la personne agissant sous son autorité peut toutefois exiger la production d'un mandat judiciaire dans le cadre d'une information ou d'une instruction.

Sans préjudice de l'application des articles 47sexies et 47septies du Code d'Instruction criminelle, les services de la police fédérale et locale ont, dans le cadre de leur missions de police administrative ou judiciaire, un accès en temps réel, libre et gratuit, aux images des caméras installées sur le réseau des sociétés publiques des transports en commun ou dans les sites nucléaires déterminés par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres. Les conditions et modalités du libre accès aux images par les services de police sont déterminés par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, dont le projet est soumis pour avis à la Commission de la vie privée.

Art. 10. Les caméras de surveillance ne peuvent ni fournir des images qui portent atteinte à l'intimité d'une personne, ni viser à recueillir des informations relatives aux opinions philosophiques, religieuses, politiques ou syndicales, à l'origine ethnique ou sociale, à la vie sexuelle ou à l'état de santé.

Art. 11. Le recours à certaines applications de la surveillance par caméra peut être interdit ou soumis à des conditions supplémentaires par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, dont le projet est soumis pour avis à la Commission de la protection de la vie privée.

De personen die toegang hebben tot de beelden, hebben een discretieplicht omtrent de persoonsgegevens die de beelden opleveren, met dien verstande dat de verantwoordelijke voor de verwerking inzake voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen of niet voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen of de persoon die onder zijn gezag handelt, de beelden:

1° kan overdragen aan de politiediensten of de gerechtelijke overheden indien hij feiten vaststelt die een misdrijf of een overlast kunnen vormen en de beelden kunnen bijdragen tot het bewijzen van die feiten en het identificeren van de daders;

2° moet overdragen aan de politiediensten indien zij hierom verzoeken in het kader van hun opdrachten van bestuurlijke of gerechtelijke politie en de beelden het vastgestelde misdrijf of de vastgestelde overlast betreffen. Indien het een niet voor het publiek toegankelijke besloten plaats betreft, kan de verantwoordelijke voor de verwerking of de persoon die onder zijn gezag handelt, evenwel eisen dat er een gerechtelijk mandaat in het kader van een opsporingsonderzoek of gerechtelijk onderzoek wordt voorgelegd.

Art. 10. Bewakingscamera's mogen noch beelden opleveren die de intimiteit van een persoon schenden, noch gericht zijn op het inwinnen van informatie over de filosofische, religieuze, politieke, syndicale gezindheid, etnische of sociale origine, het seksuele leven of de gezondheidstoestand.

Art. 11. Een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, waarvan het ontwerp voor advies is voorgelegd aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, kan het gebruik van bepaalde toepassingen van camerabewaking verbieden of aan bijkomende voorwaarden onderwerpen.

De personen die toegang hebben tot de beelden, hebben een discretieplicht omtrent de persoonsgegevens die de beelden opleveren, met dien verstande dat de verantwoordelijke voor de verwerking inzake voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen of niet voor het publiek toegankelijke besloten plaatsen of de persoon die onder zijn gezag handelt, de beelden:

1° kan overdragen aan de politiediensten of de gerechtelijke overheden indien hij feiten vaststelt die een misdrijf of een overlast kunnen vormen en de beelden kunnen bijdragen tot het bewijzen van die feiten en het identificeren van de daders;

2° kosteloos moet overdragen aan de politiediensten indien zij hierom verzoeken in het kader van hun opdrachten van bestuurlijke of gerechtelijke politie en de beelden het vastgestelde misdrijf of de vastgestelde overlast betreffen. Indien het een niet voor het publiek toegankelijke besloten plaats betreft, kan de verantwoordelijke voor de verwerking of de persoon die onder zijn gezag handelt, evenwel eisen dat er een gerechtelijk mandaat in het kader van een opsporingsonderzoek of gerechtelijk onderzoek wordt voorgelegd.

Onverminderd de toepassing van de artikelen 47sexies en 47septies van het wetboek van strafvordering hebben de lokale en federale politiediensten, binnen het kader van hun opdrachten van gerechtelijke en bestuurlijke politie, vrije en kosteloze toegang in real time tot de beelden van de camera's die geïnstalleerd zijn op het net van de openbare vervoersmaatschappijen en in de nucleaire sites die bij een in de Ministerraad beraadslaagd koninklijk besluit worden bepaald. De voorwaarden en modaliteiten met betrekking tot de vrije toegang tot de beelden voor de politiediensten worden bepaald in een in de Ministerraad beraadslaagd koninklijk besluit, waarvan het ontwerp voor advies is voorgelegd aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Art. 10. Bewakingscamera's mogen noch beelden opleveren die de intimiteit van een persoon schenden, noch gericht zijn op het inwinnen van informatie over de filosofische, religieuze, politieke, syndicale gezindheid, etnische of sociale origine, het seksuele leven of de gezondheidstoestand.

Art. 11. Een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, waarvan het ontwerp voor advies is voorgelegd aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, kan het gebruik van bepaalde toepassingen van camerabewaking verbieden of aan bijkomende voorwaarden onderwerpen.

Art. 12. Toute personne filmée a un droit d'accès aux images.

Elle adresse à cet effet une demande motivée au responsable du traitement, conformément aux articles 10 et suivants de la loi du 8 décembre 1992.

CHAPITRE V. — Dispositions pénales

Art. 13. Quiconque enfreint les articles 9 et 10 est puni d'une amende de deux cent cinquante euros à mille euros. Est puni d'une amende identique, quiconque dispose d'une image dont il peut raisonnablement supposer qu'elle a été obtenue en violation des articles 9 et 10.

Quiconque enfreint les articles 5, 6, 7, 7/1, 7/2 et 8 est puni d'une amende de vingt-cinq euros à cent euros. Est puni d'une amende identique, quiconque dispose d'une image dont il peut raisonnablement supposer qu'elle a été obtenue en violation de ces mêmes articles.

CHAPITRE VI. — Disposition transitoire

Art. 14. Les caméras de surveillance installées avant la date d'entrée en vigueur de la présente loi devront satisfaire aux dispositions de la présente loi au plus tard dans les trois ans de son entrée en vigueur.

Art. 12. Toute personne filmée a un droit d'accès aux images.

Elle adresse à cet effet une demande motivée au responsable du traitement, conformément aux articles 10 et suivants de la loi du 8 décembre 1992.

CHAPITRE V. — Dispositions pénales

Art. 13. Quiconque enfreint les articles 9 et 10 est puni d'une amende de deux cent cinquante euros à mille euros. Est puni d'une amende identique, quiconque dispose d'une image dont il peut raisonnablement supposer qu'elle a été obtenue en violation des articles 9 et 10.

Quiconque enfreint les articles 5, 6, 7, 7/1, 7/2 et 8 est puni d'une amende de vingt-cinq euros à cent euros. Est puni d'une amende identique, quiconque dispose d'une image dont il peut raisonnablement supposer qu'elle a été obtenue en violation de ces mêmes articles.

CHAPITRE VI. — Disposition transitoire

Art. 14. Les caméras de surveillance installées avant la date d'entrée en vigueur de la présente loi devront satisfaire aux dispositions de la présente loi au plus tard dans les trois ans de son entrée en vigueur.

Art. 12. Iedere gefilmde persoon heeft een recht van toegang tot de beelden.

Hij richt daartoe een gemotiveerd verzoek aan de verantwoordelijke voor de verwerking conform de artikelen 10 en volgende van de wet van 8 december 1992.

HOOFDSTUK V. — Strafbepalingen

Art. 13. Overtreding van de artikelen 9 en 10 wordt gestraft met geldboete van tweehonderdvijftig euro tot duizend euro. Met dezelfde geldboete wordt gestraft, hij die de beschikking heeft over een afbeelding waarvan hij redelijkerwijs kan vermoeden dat dit beeld verkregen werd met schending van de artikelen 9 en 10.

Overtreding van de artikelen 5, 6, 7, 7/1, 7/2 en 8 wordt gestraft met geldboete van vijftientwintig euro tot honderd euro. Wordt gestraft met dezelfde geldboete, hij die de beschikking heeft over een afbeelding waarvan hij redelijkerwijs kan vermoeden dat dit beeld verkregen werd met schending van deze artikelen.

HOOFDSTUK VI. — Overgangsbepaling

Art. 14. Bewakingscamera's geplaatst voor de datum van inwerkingtreding van deze wet, dienen uiterlijk drie jaar na haar inwerkingtreding aan de bepalingen van deze wet te voldoen.

Art. 12. Iedere gefilmde persoon heeft een recht van toegang tot de beelden.

Hij richt daartoe een gemotiveerd verzoek aan de verantwoordelijke voor de verwerking conform de artikelen 10 en volgende van de wet van 8 december 1992.

HOOFDSTUK V. — Strafbepalingen

Art. 13. Overtreding van de artikelen 9 en 10 wordt gestraft met geldboete van tweehonderdvijftig euro tot duizend euro. Met dezelfde geldboete wordt gestraft, hij die de beschikking heeft over een afbeelding waarvan hij redelijkerwijs kan vermoeden dat dit beeld verkregen werd met schending van de artikelen 9 en 10.

Overtreding van de artikelen 5, 6, 7, 7/1, 7/2 en 8 wordt gestraft met geldboete van vijftientwintig euro tot honderd euro. Wordt gestraft met dezelfde geldboete, hij die de beschikking heeft over een afbeelding waarvan hij redelijkerwijs kan vermoeden dat dit beeld verkregen werd met schending van deze artikelen.

HOOFDSTUK VI. — Overgangsbepaling

Art. 14. Bewakingscamera's geplaatst voor de datum van inwerkingtreding van deze wet, dienen uiterlijk drie jaar na haar inwerkingtreding aan de bepalingen van deze wet te voldoen.